№ 99 (1912)

Чацвер, 3 чэрвеня 2004 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г. на беларускай і рускай мовах
Перыядычнасць — 5 разоў у тыдзень
Выдавец: УП «Народная воля»

Кошт свабодны.

На прастор, на шырокі разлог
Выходзі, мой народ, грамадою...
Якуб КОЛАС

Народная Воля

E-mail: nv@promedia.by
http://nv.promedia.by

Надвор'е

У Мінску сёння ўдзень чакаецца — +19...+21, уначы — +10...+12, на працягу сутак — без ападкаў; у Брэсце ўдзень — +19...+21, сонечна, уначы — +9...+11, на працягу сутак — без ападкаў; у Гродне ўдзень — +20...+22, сонечна, уначы — +9...+11, на працягу сутак — без ападкаў; у Віцебску ўдзень — +17...+19, сонечна, уначы — +6...+8, на працягу сутак — без ападкаў; у Гомелі ўдзень — +18...+20, сонечна, уначы — +9...+11, на працягу сутак — без ападкаў; у Магілёве ўдзень — +18...+20, сонечна, уначы — +6...+8, на працягу сутак — без ападкаў.

www.meteo.by

ПУЛЬС

Завітаем у «Аэрадромны»

Адкрылася першая чарга сталічнага гандлёвага комплексу "Аэрадромны", які месціцца на базе плошчаў аэрапорта "Мінск-1". Першая чарга яго агульнай плошчай 5,6 тысячы квадратных метраў уключае ў сябе 324 гандлёвыя кропкі па рэалізацыі тавараў харчавання, з якіх цяпер задзейнічана 287. Функцыянуе аўтастаянка на 318 машын. У хуткім часе будуць уведзены ў дзеянне гандлёвыя плошчы па рэалізацыі тавараў народнага спажывання. Чакаецца, што другая чарга комплексу прыме першых наведвальнікаў у снежні. У больш аддаленай перспектыве на тэрыторыі гандлёвага комплексу "Аэрадромны" таксама будуць пабудаваны паркінг і гіпермаркет.

Аляксей АРЭШКА.

15 тысяч пасажыраў — «зайцы»

З пачатку 2004 года ў Мінску за безбілетны праезд аштрафавана болей як 15 тысяч пасажыраў.

Як паведамілі БелаПАН кіраўнік службы кантролю гарадскіх перавозак прадпрыемства "Мінсктранс" **Анатоль ДЗЕМІДОВІЧ**, агульная сума спагнаных штрафаў папоўніла гарадскі бюджэт на 134 мільёны рублёў.

Лавінія АРЭШКА.

«Берагіня» ў Акцябрскім

4 чэрвеня ў раённым цэнтры Акцябрскі (Гомельская вобласць) адкрываецца III рэспубліканскі фестываль фальклорнага мастацтва "Берагіня".

Як паведамілі БелаПАН аўтар канцэпцыі фестывалю, яго мастацкі кіраўнік і рэжысёр-пастаноўшчык **Мікалай КАЗЕНКА**, у праграме трохдзённага свята — першы рэспубліканскі конкурс дзіцячых фальклорных калектываў, удзельнікі якога будуць прадстаўляць праграмы харэаграфічнага, музычнага і дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва.

Марат ГАРАВЫ.

Летняя акцыя «Velcom»

Сумеснае прадпрыемства ТАА "Мабільная лічбавая сувязь" аб'явіла аб правядзенні летняй акцыі "Velcom" для новых абанентаў. Кожнаму, хто ў перыяд з 1 чэрвеня па 31 ліпеня заключыць з кампаніяй дагавор на аказанне паслуг сувязі па тарыфных планах "Старт", "Стандарт", "Бізнес +" або "Карпаратыўны", будзе прадастаўлена па 30 хвілін бясплатных унутрысеткавых размоў штомесяц да канца лета.

Ірына САЗАНОВІЧ.

СУД!

БХК доказывает...

1 июня в Хозяйственном суде г. Минска началось судебное рассмотрение иска РОО "Белорусский Хельсинкский комитет" к инспекции Министерства по налогам и сборам по Московскому району г.Минска об отмене принятых решений о налогообложении в рамках Программы TACIS.

В процессе судебного заседания стороны изложили свои позиции. Представители РОО БХК указали, что Хельсинкский комитет действовал правомерно и выполнил все процедуры: проекты РОО БХК, поддержанные TACIS, были согласованы с правительством Беларуси и зарегистрированы в Министерстве экономики. Условия проектов Программы TACIS в Беларуси регулировались Общими правилами, применимыми к Меморандуму о финансировании от 10 мая 1994 года. Общие правила содержат норму, в соответствии с которой налоги и таможенные пошлины не финансируются из субсидий Евросоюза.

Однако представитель ответчика заявил, что нормы международного договора, каковым являются Общие правила, не могут применяться непосредственно, а нуждаются в координации с национальным законодательством, что было исполнено с принятием Указа Президента № 460 от 22 октября 2003 года. По мнению представителя ИМНС, РОО БХК мог обратиться в Министерство экономики с просьбой применить данный указ, несмотря на то, что он принят уже после завершения проектов, и освободить РОО БХК от уплаты налогов задним числом.

В обоснование своей позиции представители РОО БХК отметили, что доводы ответчика противоречат имеющимся в материалах дела разъяснениям Министерства иностранных дел Беларуси, а также разъяснениям Координационного бюро TACIS в Республике Беларусь и Представительства делегации Еврокомиссии, изложенным в процессе переписки о технических аспектах Программы TACIS в Беларуси.

Допрошенный в процессе специалист Торгово-промышленной палаты показал, что в тексте Общих правил и Меморандума содержатся императивные нормы, имеющие прямое действие и освобождающие получателей технической помощи от уплаты налогов и сборов, предусмотренных законодательством Республики Беларусь.

Суд удовлетворил ходатайство РОО БХК о допросе представителей Координационного бюро TACIS в Республике Беларусь и представительства делегации Еврокомиссии в качестве свидетелей и предложил специалисту представить суду свое заключение в письменной форме.

При рассмотрении дела в зале суда присутствовали представители посольств ряда зарубежных стран в Беларуси, журналисты и активисты общественных объединений.

Следующее судебное заседание состоится 9 июня в 15.30 в Хозяйственном суде г. Минска по ул. Свердлова, 3.

Пресс-служба РОО БХК.

Прадукцыйнасць працы ў прамысловасці Польшчы пасля выхаду з сацыялістычнага лагера вырасла ў чатыры разы

(Аб выставе «Бізнес Польшча-2004» чытайце ў карэспандэнцыі ***Ірыны САЗАНОВІЧ.****)*

Гэта выстава канкрэтных польскіх прадпрыемстваў, якія хочуць працаваць з Беларуссю

Каля 140 польскіх прадпрыемстваў бяруць удзел у 5-й Нацыянальнай выставе "Бізнес Польшча-2004", якая будзе працаваць яшчэ два дні ў Мінску ў выставачным павільёне па вул. Я.Купалы, 27. Арганізавана яна выставачнай кампаніяй "Polexpo Exhibitions Co.Ltd" і унітарным прадпрыемствам "Белінтэрэкспа" Беларускай гандлёва-прамысловай палаты пад патранажам Міністэрства эканомікі і працы Польшчы і Міністэрства гандлю Беларусі.

Удзел у адкрыцці выставы ўзялі польская дэлегацыя на чале з намеснікам міністра эканомікі і працы Мірaславам Зяліньскім, намеснікі міністраў замежных спраў і гандлю Беларусі Аляксандр Міхневіч і Уладзімір Нікалаенка, паслы Польшчы ў Беларусі Тадэвуш Паўляк і Беларусі ў Польшчы Павел Латушка, а таксама кіраўнікі дыпламатычных місій і прадстаўнікі гандлёва-эканамічных службаў пасольстваў шэрагу замежных дзяржаў.

"Гэта не выстава дасягненняў народнай гаспадаркі Польшчы. Гэта выстава канкрэтных польскіх прадпрыемстваў, якія хочуць працаваць з Беларуссю", — падкрэсліў на адкрыцці выставы прэзідэнт "Polexpo Exhibitions" Ежы Караім. Паводле яго слоў, рашэнне аб яе правядзенні было прынята летась на 9-м пасяджэнні польска-беларускай змешанай камісіі па гандлёва-эканамічным супрацоўніцтве. На 10-м пасяджэнні камісіі ў красавіку гэтага года прынята рашэнне аб правядзенні ў 2005 годзе беларускай нацыянальнай выставы ў Варшаве.

"Беларусь з'яўляецца для нас вельмі важным эканамічным партнёрам, — падкрэсліў намеснік міністра эканомікі і працы Польшчы Міраслаў Зяліньскі на яе адкрыцці. — *Летась тавараабарот паміж нашымі краінамі ўзрос фактычна на 70 працэнтаў; тэндэнцыя працягваецца і сёлета. У гэтым годзе наш узаемны тавараабарот, па ўсім відаць, перавысіць 1 млрд. долараў ЗША".* На думку М.Зяліньскага, уступленне Польшчы ў ЕС з'яўляецца яшчэ адным шанцам для паглыблення польска-беларускага эканамічнага супрацоўніцтва — увядзенне інтэграванага мытнага тарыфу дапаможа палепшыць доступ беларускіх тавараў на польскі рынак.

М.Зяліньскі запэўніў, што ўрад Польшчы надае вялікую ўвагу эканамічнаму супрацоўніцтву з Беларуссю. "У Брусэлі падчас распрацоўкі нашых сумесных гандлёвых і эканамічных праграм мы ўлічваем нашы ўзаемныя стасункі з Беларуссю, — падкрэсліў ён. — 30 красавіка мы падпісалі з Беларуссю новае эканамічнае пагадненне на тых умовах, якія прадугледжаны нашым членствам у ЕС. Працягне сваю работу польска-беларуская эканамічная камісія, і будуць працаваць усе тыя інструменты, якія спрыяюць нашаму ўзаемнаму супрацоўніцтву".

Намеснік міністра гандлю Беларусі Уладзімір Нікалаенка назваў адкрыццё выставы *"вельмі важнай падзеяй ва ўзаемаадносінах паміж Беларуссю і Польшчай". "Беларуска-польскія стасункі развіваюцца дынамічна. За 2003 год мы мелі тавараабарот 786 млн. долараў, за I квартал гэтага года — 248 млн. долараў; гэта на 50 працэнтаў больш, чым за адпаведны леташні перыяд. Мы спадзяемся, што сёлета наш тавараабарот павялічыцца ўдвая. Мы зацікаўлены ў развіцці нашых гандлёва-эканамічных стасункаў і будзем рабіць усё магчымае, каб гэтае супрацоўніцтва развівалася".*

Найбольш шырока на выставе прадстаўлены мэбля, тэкстыльная прадукцыя, будаўнічыя матэрыялы і тэхналогіі, харчовыя тавары, паслугі.

Пакуль не позна, зазірніце на польскую выставу.

Ірына САЗАНОВІЧ.

ПОСТСКРИПТУМ

Евросоюз, США, Китай... А где же Беларусь?

В своем послании Федеральному собранию президент Российской Федерации Владимир Путин не вспомнил про Беларусь

Коснувшись задач в области внешней политики, Владимир Путин подчеркнул: *"Нашим приоритетом остается работа по углублению интеграции на пространстве Содружества Независимых Государств, в том числе в рамках Единого экономического пространства, Евразийского экономического сообщества. Это, без преувеличения, одно из условий региональной и международной стабильности".* Как видим, названы основные объединения на территории бывшего СССР кроме союза Беларуси и России.

Далее он остановился на взаимоотношениях с Евросоюзом и другими странами. *"Нужно, чтобы расширение Евросоюза сближало нас не только географически, но и экономически, и духовно. Убежден, в этом залог успеха не только российского, но и всего европейского бизнеса, в этом и новые рынки, и новые инвестиции, — в целом, новые возможности для будущего Большой Европы,* — заметил российский президент. — *...Мы будем дальше развивать политический и экономический диалог с США и такими крупнейшими партнерами, как Китай, Индия, Япония, будем работать с другими странами. Существенным резервом развития торгово-экономических, культурных и гуманитарных связей является также приграничное и межрегиональное сотрудничество".* Видимо, такой союзник, как Беларусь, отнесен в понятие *"другие страны"* или *"приграничное и межрегиональное сотрудничество".*

Думается, подразумевается Беларусь, когда Путин говорил о транспортных проблемах. Здесь он, в частности, заметил: *"Что касается газотранспортной системы, то надо прежде всего развивать газораспределительную сеть внутри нашей страны, включая расширение системы на восток России. В части экспорта важнейшим является строительство Северо-Европейского газопровода. Он позволит диверсифицировать экспортные потоки, напрямую связав сети России и страны Балтийского региона с общеевропейской газовой сетью".* Что же получается? Строительство газопровода в обход Беларуси является *"важнейшим"* делом?

В конце своей речи Владимир Путин сказал важные слова: *"Считаю, что создание в России свободного общества свободных людей — это самая главная наша задача. Но и самая сложная. Главная — потому что несвободный, несамостоятельный человек не способен позаботиться ни о себе, ни о своей семье, ни о своей Родине".* Думается, они адресованы не только россиянам, но и нам, ведь мы же строим союзное государство с Россией. Хотелось бы надеяться на это.

Сергей ПЕТРОВ.

ЗАЯВЛЕНИЕ
Объединенной гражданской партии

В Беларуси идет информационная война. Три телевизионных канала, государственные радио и газеты с ежедневным тиражом порядка 10 миллионов экземпляров, существующие на деньги всех налогоплательщиков, ведут войну в отношении тех, кто критически оценивает политику белорусских властей. В этом плане Беларусь начала XXI столетия сильно напоминает Германию 30-х годов прошлого века.

Суд, который должен защищать людей от лжи, провокаций, стал, можно сказать, инструментом защиты провокаторов и лжецов.

Одной из форм информационной войны является уничтожение независимых общественно-политических изданий. Власть предпринимает усилия, чтобы уничтожить самую тиражную независимую газету "Народная воля". Судебная система послушно выполняет, образно говоря, роль киллера. Вынесение огромных штрафов "Народной воле" — это попытка парализовать деятельность популярного издания в период подготовки и проведения избирательной кампании.

Объединенная гражданская партия

рассматривает подобные действия как очередную зачистку информационного пространства Беларуси в преддверии выборов;

намерена широко информировать международное сообщество о ситуации, сложившейся вокруг газеты "Народная воля";

призывает создать фонд поддержки "Народной воли";

предлагает международному сообществу рассмотреть вопрос об ограничении въезда на территорию стран Евросоюза для судей, отличившихся в борьбе со свободой слова в Беларуси.

ЛЮСТЭРКА

93 працэнты лідэраў грамадскай думкі Беларусі перакананыя, што парламенцкія выбары 2004 года не будуць свабоднымі і справядлівымі

93 працэнты лідэраў грамадскай думкі Беларусі і экспертаў перакананыя, што парламенцкія выбары 2004 года не будуць свабоднымі і справядлівымі. Такія звесткі атрыманы Незалежным інстытутам сацыяльна-эканамічных і палітычных даследаванняў (НІСЭПД) падчас праведзенага ў маі апытання. Апытаны былі звыш 60 палісімейкераў, лідэраў СМІ, навукоўцаў і бізнесменаў, якія прыкладна пароўну былі выбраны з дзяржаўнага і недзяржаўнага сектара.

Паводле даследавання, 89 працэнтаў апытаных (у тым ліку 83 працэнты — прадстаўнікі дзяржсектара) заявілі, што "афіцыйныя вынікі выбараў не будуць адпавядаць вынікам галасавання".

Пры гэтым абсалютная большасць рэспандэнтаў — 84 працэнты — адмоўна ставяцца да байкоту парламенцкіх выбараў, да якога заклікаюць некаторыя дзеячы апазіцыі. 73 працэнты з іх заявілі пра намер браць удзел у галасаванні.

Найбольшай падтрымкай у беларускай палітычнай эліты, згодна з даследаваннем, карыстаецца Народная кааліцыя **"5+"**. За яе гатовы прагаласаваць 77 працэнтаў апытаных. Далей ідуць кандыдаты ад дэпутацкай групы "Рэспубліка" Палаты прадстаўнікоў — 61 працэнт і Еўрапейскай кааліцыі "Свабодная Беларусь" — 50 працэнтаў.

Кандыдата-прыхільніка Лукашэнкі гатовы падтрымаць усяго 7 працэнтаў рэспандэнтаў.

Як паказала даследаванне, беларуская палітычная эліта скептычна ставіцца да магчымасці ўплыву на вынікі выбараў міжнародных назіральнікаў. Толькі 29 працэнтаў вераць у тое, што міжнароднае назіранне можа паўплываць на вынікі галасавання. Супрацьлеглага пункту гледжання трымаюцца 57 працэнтаў апытаных. Яшчэ 11 працэнтаў не змаглі адказаць на гэтае пытанне.

82 працэнты прадстаўнікоў беларускай эліты мяркуюць, што арышт Міхаіла Марыніча абумоўлены «палітычнымі прычынамі»

82 працэнты прадстаўнікоў беларускай эліты мяркуюць, што арышт Міхаіла Марыніча абумоўлены "палітычнымі прычынамі". Такія звесткі атрыманы Незалежным інстытутам сацыяльна-эканамічных і палітычных даследаванняў (НІСЭПД) падчас праведзенага ў маі апытання лідэраў грамадскай думкі і экспертаў. Апытаны былі звыш 60 палісімейкераў, лідэраў СМІ, навукоўцаў і бізнесменаў, якія прыкладна пароўну прадстаўлялі дзяржаўны і недзяржаўны сектар.

Паводле даследавання, усяго два працэнты рэспандэнтаў назвалі асноўнай прычынай арышту кіраўніка грамадскага аб'яднання "Дзелавая ініцыятыва" крымінальную версію. Яшчэ восем працэнтаў лічаць, што М.Марыніч быў арыштаваны як з палітычных, так і з крымінальных матываў.

Як адзначае НІСЭПД, "найпрасцейшым тлумачэннем прычын такой рэакцыі лідэраў і экспертаў з'яўляюцца паводзіны органаў правапарадку, якія самі сабой прыводзяць любога непрадузятага назіральніка да несуцяшальных высноў". Так, нагадвае НІСЭПД, М.Марыніча спачатку затрымалі з вялікай сумай грошай, потым заявілі, што большая частка з іх фальшывая. Сам затрыманы не хаваў, што грошы маюць расійскае паходжанне і прызначаны для падтрымкі апазіцыйных кандыдатаў на парламенцкіх выбарах. "Складвалася карціна зрыву беларускімі чэкістамі планаў Крамля па фінансаванні апазіцыі. У выніку ж гісторыя з грошамі, якія, заўважым, іх уладальніку дагэтуль так і не вярнулі, ціха сышла на другі план, а ўсе прэтэнзіі КДБ да М.Марыніча абмежаваліся толькі абвінавачаннем у незаконным захоўванні зброі",- гаворыцца ў справаздачы аб даследаванні НІСЭПД.

"Пры гэтым міжволі ўзнікаюць паралелі, што ў гэтым выпадку зноў прымяняецца не раз выкарыстаная схема нейтралізацыі ўладамі патэнцыйных апанентаў шляхам інкрымініравання ім крымінальшчыны, — адзначае НІСЭПД. — Калі такая схема будзе праведзена да канца, нас чакае чарговы гучны судовы працэс і прымусовы сыход на пэўны час М.Марыніча з вялікай палітыкі. Як сведчыць досвед разгляду такіх крымінальных спраў, шанцы на апраўдальны прысуд невялікія".

Юрый ПАЦЁМКІН.

Уладзімір
КАРАТКЕВІЧ

Мова

Праваслаўны або каталіцкі,
Ці які там твой будзе парог, —
Яе разам з матчынай цыцкаю
Даў табе ў твае вусны Бог.
Пі. І ведай: гіне ў пракляццях
І з дзярма навек не ўстае
Той, хто выплюнуў цыцку маці
Або злосна ўкусіў яе.
І на іншых вяршынях суровых
(Вера! Роўнасць! Свабода! Край!)
Ты струменьчык матчынай мовы,
Быццам маці, не забывай.
Ты забыў? Ну што ж, на дасвецці
Ты без сонца будзеш канаць...
Шмат прыўкрасных грудзей на свеце,
Ды не ўспоіць цябе — ні адна...
Сярод іншых святынь неаджыўшых
Даў яе нам на кожны парог,
Твар да нас, — усялякіх, — схіліўшы
З невымернаю літасцю Бог.

НА СУВЯЗІ — ВІЦЕБСК

Шукаюць «інтэрзлодзея»

Крымінальная справа, узбуджаная чэшскай паліцыяй супраць грамадзяніна Беларусі, перададзена з-за мяжы ў Першамайскі РАУС Віцебска.

Жыхар горада на Заходняй Дзвіне ў час працы на адным з прадпрыемстваў Чэхіі ўзяў напракат у прыватнай фірме ўжо не новую, але прыстойную "Шкоду" на пяць дзён і тут жа з'ехаў на ёй з чужой краіны дадому. Калі часовы вадзіцель знаходзіўся ўжо далёка ад Чэхіі, то патэлефанаваў у пракатную кантору і папрасіў працягнуць арэнду легкавушкі яшчэ на тыдзень.

Гаспадар машыны пачакаў да канца вызначанага па тэлефоне тэрміну, а потым абурыўся неабавязковасцю беларуса і заявіў у паліцыю аб крадзяжы. Цяпер угоншчыка шукае віцебская дзяржаўтаінспекцыя.

Што рабіць са скрадзеным Леніным?

На тэрыторыі Чыгуначнага раёна Віцебска міліцыянеры знайшлі тайнае сховішча лому каляровых металаў, якое, мяркуючы па ўсім, з'яўляецца часовай перавалачнай базай на шляху нелегальнага збору і перавозу каляровых металаў з Віцебска ў Расію.

На думку аператыўнікаў, у сакрэтным сховішчы знаходзіліся рэчы, дастаўленыя сюды перад іх адпраўкай у замежжа, а назапашваліся яны ў неафіцыйных пунктах прыёму каляровых металаў, дзе не грэбуюць ні крадзеным, ні паслугамі вандалаў. Сярод знойдзенага ў сховішчы лому — алюмініевыя бідоны і тазы, "запазычаныя", відаць, на прыватных дворышчах, раскурочаныя карбюратары, правады, скрадзеныя з высакавольтных ЛЭП, і шмат чаго яшчэ, у тым ліку два бронзавыя бюсты — нейкага невядомага Героя Савецкага Саюза і Леніна з аўтарскім кляйменнем скульптара Геваркяна.

На ўсе гэтыя знаходкі накладзены арышт, аператыўныя пратаколы накіраваны ў раённую падатковую інспекцыю.

Хто глядзіць са старадаўняй сцяны?

У Оршы — сенсацыйная знаходка! Брыгада тынкоўшчыкаў мясцовага будаўнічага трэста №18, якая цяпер вядзе рэстаўрацыю Трынітарскага кляштара, змываючы пад кіраўніцтвам брыгадзіра Валянціны Сідаровіч шматслойную пабелку са сцяны, раптам заўважыла пад вапнай выявы нейкіх чалавечых постацей.

Здагадаўшыся, што гэта могуць быць фрагменты старадаўніх фрэсак, В.Сідаровіч паведаміла аб знаходцы кіраўніку трэста Васілю Яцэнку, і той, загадаўшы прыпыніць работы, патэлефанаваў аб сенсацыі ў Віцебск, адкуль цікавая вестка была перададзена ў сталіцу.

Неўзабаве з Мінска павінны прыехаць спецыялісты — гісторыкі, археолагі ды мастацтвазнаўцы, каб агледзець таямнічыя выявы і вызначыць іх паходжанне і значэнне для навукі.

Прыезджым давядзецца паламаць галовы, бо кляштар неаднаразова мяняў гаспадароў і прызначэнне: быў пачаргова то каталіцкім, то праваслаўным, то павятовай і гарадской вучэльняй, то палкавой школай, то аэраклубам, а затым — яшчэ і архівам.

Хто і пры якіх варунках пакінуў "аўтографы" на старых мурах, пакуль невядома. Ды вельмі ж хочацца верыць, што ў Оршы знойдзены каштоўны помнік мастацтва нашых продкаў.

Сяргей БУТКЕВІЧ.

ДЭМАКРАТЫЯ ПА-БЕЛАРУСКУ

Загналі...

Ва Усеагульнай дэкларацыі правоў чалавека ў артыкуле 23 сказана, што кожны чалавек мае права ствараць прафесіянальныя саюзы і ўваходзіць у іх для абароны сваіх інтарэсаў. А ў артыкуле 20 запісана, што ніхто не можа быць прымушаны ўступаць у якую-небудзь асацыяцыю.

Як у нас выконваецца такое патрабаванне?

Днямі на сайце praca-by.info змешчана такое паведамленне. Пярвічная прафсаюзная арганізацыя Беларускага прафсаюза работнікаў радыёэлектроннай прамысловасці, аўтамабілебудавання, металапрацоўкі і другіх галін народнай гаспадаркі (РЭПАМ) на Мінскім навукова-вытворчым прадпрыемстве "КБТЭМ-ОМО" пераведзена ў Беларускі прафсаюз работнікаў прамысловасці.

Як гэта адбылося? Раней тут прайшоў сход, на якім члены прафсаюза не пагадзіліся з прапановай прадстаўнікоў адміністрацыі перавесці іх у лаяльны ўладзе прафсаюз прамысловасці. Адміністрацыі прадпрыемства такое рашэнне не спадабалася. Тады праз пару дзён па ініцыятыве кіраўнікоў вытворчых падраздзяленняў і службаў была праведзена прафсаюзная канферэнцыя, на якую "выбралі" "патрэбных" дэлегатаў. Яны і прагаласавалі за перавод арганізацыі з прафсаюза РЭПАМ у прафсаюз прамысловасці.

На тую канферэнцыю спрабаваў патрапіць лідэр прафсаюза РЭПАМ Генадзь Фядыніч. Аднак яго не прапусцілі на тэрыторыю прадпрыемства, дзе яна праходзіла, хоць гэта яўнае парушэнне заканадаўства аб прафсаюзах. Старшыня прафсаюзнага камітэта прадпрыемства Ігар Комлік быў адхілены ад падрыхтоўкі і правядзення прафсаюзнай канферэнцыі. Відаць, таму што заўжды падзяляў прынцыпы незалежнага прафсаюзнага руху.

Цікава, што калі Фядыніч пад'ехаў да прахадной прадпрыемства, там не аказалася ні работнікаў бюро пропускоў, ні начальніка службы аховы. Не дапамог і зварот лідэра прафсаюза РЭПАМ па тэлефоне да намесніка міністра прамысловасці Генадзя Свідзерскага, які падпісаў з прафсаюзам галіновае тарыфнае пагадненне, якое абавязвае адміністрацыю прадпрыемстваў прапускаць работнікаў прафсаюза для ўдзелу ў сходах, канферэнцыях. Не падзейнічала на адміністрацыю прадпрыемства і тое, што прафсаюз звернецца ў раённую пракуратуру з нагоды парушэння яго правоў.

Вось такая яна, дэмакратыя па-беларуску, яшчэ вельмі далёкая да патрабаванняў Усеагульнай дэкларацыі правоў чалавека.

Сяргей ІВАНОЎ.

Спыніць пераслед Бухвостава!

Праваабарончая арганізацыя "Міжнародная амністыя" праводзіць кампанію ў падтрымку Аляксандра Бухвостава — аднаго з лідэраў незалежнага прафсаюзнага руху Беларусі, старшыні Беларускага прафсаюза работнікаў радыёэлектроннай прамысловасці, аўтамабілебудавання, металапрацоўкі і іншых галін народнай гаспадаркі (РЭПАМ), вядомага дзеяча незалежнага прафсаюзнага руху.

Як паведаміла БелаПАН у прафсаюзе РЭПАМ, у рамках гэтай кампаніі грамадзянам розных краін рэкамендавана адпраўляць на імя Аляксандра Лукашэнкі, міністра ўнутраных спраў Уладзіміра Навумава і старшыні Федэрацыі прафсаюзаў Беларусі Леаніда Козіка лісты з патрабаваннем спыніць пераслед Бухвостава і яго таварышаў. Паралельна з гэтым А.Бухвоставу накіроўваюцца лісты падтрымкі. Паводле інфармацыі прафсаюза РЭПАМ, сотні такіх лістоў ужо дасланыя з Англіі, Нарвегіі, Швецыі, Італіі, Ірландыі, Нігерыі і іншых краін. Многія іх аўтары называюць Аляксандра Бухвостава "вязнем сумлення".

"Міжнародная амністыя" пералічвае факты праследавання А.Бухвостава, нагадваючы, што яшчэ на пачатку 2003 года А.Лукашэнка даручыў кіраўніцтву прамысловасці "разабрацца" з непаслухмянымі прафсаюзнымі лідэрамі. У іх ліку быў і Бухвостаў, які ў той час займаў пасаду старшыні прафсаюза работнікаў аўтамабільнага і сельскагаспадарчага машынабудавання, які ўваходзіць у склад Федэрацыі прафсаюзаў Беларусі (ФПБ).

На працягу ўсяго мінулага года, адзначае праваабарончая арганізацыя, праводзілася кампанія па адхіленні Бухвостава ад пасады. У кастрычніку 2003 года Бухвостаў быў арыштаваны на 10 сутак за арганізацыю ў цэнтры Мінска несанкцыяніраванага пікета супраць парушэнняў правоў прафсаюзаў. Адхіліць Бухвостава ад пасады ўладам удалося ў снежні на з'ездзе прафсаюза, які, як лічыць шэраг міжнародных прафсаюзных структур, праходзіў са шматлікімі парушэннямі.

Ірына ЛЕЎШЫНА.

БЛИЦ-КОММЕНТАРИЙ

«Урожайное» послабление

Утвержден новый порядок ввоза-вывоза вещей через таможенную границу

Указом № 259 Александр Лукашенко утвердил новую редакцию Положения о порядке перемещения физическими лицами через таможенную границу Беларуси товаров, не предназначенных для производственной или иной коммерческой деятельности. Его пресс-служба сообщает, что документ обеспечивает беспрепятственный и беспошлинный ввоз (вывоз) товаров, предназначенных для использования в личных целях. Он закрепляет упрощенный, льготный порядок перемещения физическими лицами товаров, не предназначенных для производственной или иной коммерческой деятельности, через таможенную границу Республики Беларусь. С другой стороны, указ позволит исключить перемещение товарных партий под видом товаров не для коммерческих целей и, соответственно, предотвратить факты неуплаты налоговых и таможенных платежей в бюджет.

В сообщении пресс-службы отмечается, что в положении учтены многочисленные пожелания граждан об увеличении норм беспошлинного ввоза продуктов питания из стран СНГ. Со дня вступления в силу указа гражданам Беларуси будет разрешено беспошлинно ввозить в период с 1 июля по 31 декабря 300 кг продуктов питания, выращенных или произведенных на личных приусадебных участках, принадлежащих на праве собственности этим гражданам или членам их семей и расположенных на территории сопредельных стран СНГ. С 10 до 30 кг увеличивается норма беспошлинного ввоза других продуктов питания из стран СНГ. Такое "послабление" будет действовать в "урожайный" период — с 1 июня по 31 октября. Во всех других случаях — в иные временные периоды, при ввозе из других стран — разрешается ввозить до 5 кг продуктов питания на одного человека.

В то же время снижается норма беспошлинного ввоза алкогольных напитков с 3 до 1 литра, пива до 1 литра, наручных часов — до 1 единицы.

Исключается возможность ввоза по льготным ставкам микроавтобусов, предназначенных для перевозки более 10 человек.

В названном сообщении также указывается, что увеличивается единая ставка таможенных пошлин и налогов при ввозе транспортных средств: с 0,55 евро до 2 евро за 1 куб. см объема двигателя для транспортных средств, срок выпуска которых более 14 лет; с 0,55 евро до 0,6 евро за 1 куб. см объема двигателя для транспортных средств, с момента выпуска которых прошло менее 3 лет, свыше 3 лет (но не более 10 лет включительно) с рабочим объемом цилиндров двигателя 2500 куб. см и более, а также свыше 10, но не более 14 лет. При этом указанные ставки распространяются только на первое транспортное средство, ввезенное в течение календарного года. На последующие ввезенные транспортные средства ставки увеличиваются и приравниваются к ставкам, уплачиваемым юридическими лицами и индивидуальными предпринимателями.

Положением установлены единые ставки таможенных пошлин и налогов в отношении ввозимых прицепов, бытовой техники, строительных материалов, мониторов, видеозаписывающей и видеовоспроизводящей аппаратуры.

***

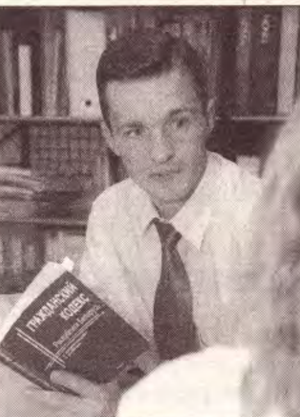
Как видим, некоторые пожелания граждан по ввозу продуктов питания учтены. Теперь с 10 до 30 кг увеличивается норма беспошлинного ввоза продуктов питания из стран СНГ. Такое "послабление" будет действовать в "урожайный" период — с 1 июня по 31 октября. Но почему только из стран СНГ и лишь в "урожайный" период? Ведь известно, что наши граждане, туристы из многих европейских стран везут продукты. И, как говорится, не от хорошей жизни на Родине. Многим знакомые за рубежом покупают и дарят продукты? Зачем же лишать своих граждан этой помощи? Ведь во всех других случаях — в иные временные периоды, при ввозе из других стран — разрешается ввозить до 5 кг продуктов питания на одного человека. Не слишком ли мало? Та же норма беспошлинного ввоза алкогольных напитков снижена с 3 до 1 литра, пива до 1 литра, наручных часов — до 1 единицы. Допустим, вы возвращаетесь из Германии и везете две бутылки пива, больше нельзя. А у вас три сына. Как вы поделите их между ними? Одному ведь придется отказать? К чему такие правила?

В сообщении пресс-службы указывается, что со дня вступления в силу указа гражданам Беларуси будет разрешено беспошлинно ввозить в период с 1 июля по 31 декабря 300 кг продуктов питания, выращенных или произведенных на личных приусадебных участках, принадлежащих на праве собственности этим гражданам или членам их семей и расположенных на территории сопредельных стран СНГ. Скажите, у нас много граждан, имеющих собственные огороды в других странах СНГ?

Почему бы не дать гражданам право везти вещей и продуктов, кто сколько потянет? Коль власть не в состоянии обеспечить людям приличные условия для жизни, так хотя бы не надо мешать им как-то выкручиваться в этой жизни. Кстати, многие страны, выходившие из кризиса, давали такую поблажку своим гражданам. Вспомните хотя бы, как поляки с десяток лет тому назад выметали многие товары из наших магазинов, и их власти не мешали им ввозить их?

Евгений ТАВГЕНЬ.
Фото photo.bymedia.net

КОЛОНКА ЮРИСТА

Ведущий рубрики Олег ВОЛЧЕК ждет ваших вопросов

Вас не выселят

Мой муж составил завещание недвижимости на старшую дочь. Могут ли меня выселить из дома после его смерти, если я прописана в доме и проживаю 3 года?

Е.Б.Черникова, жительница Гродненской обл.

В соответствии с нормами жилищного законодательства вы являетесь членом семьи собственника жилого дома. Несмотря на то, что поменялся собственник жилья, вы имеете право в дальнейшем проживать в данной квартире. Дочь вашего мужа не сможет вас выселить даже после его смерти.

Чужие звонки

С моего телефона осуществлялись несанкционированные звонки на сумму 90.000 рублей. Как я могу доказать мою непричастность и вернуть деньги?

Г.А.Яковлева, жительница Минска.

Следует написать заявление начальнику узла связи с целью выявления несанкционированного подключения к линии. Если такое подключение будет выявлено, то деньги вам возвратят или добровольно, или по решению суда, куда следует направить заявление в случае отказа добровольно возвратить выплаченную сумму.

Не хочет больше со мной работать

Я работаю в частной фирме. Недавно мой начальник сообщил, что меня уволит через неделю. Мотивировал тем, что не хочет больше со мной работать. По каким основаниям уволит, мне не сказал. Правомерны ли действия нанимателя?

А.П.Селантьев, житель Бреста.

Наниматель может расторгнуть трудовой договор по личной инициативе до истечения сроков трудового договора. Согласно ст.42 ТК РБ, наниматель имеет право уволить работника в следующих случаях: ликвидация организации, сокращение численности или штата работников, несоответствие работника занимаемой должности вследствие состояния здоровья, препятствующего продолжению данной работы, или недостаточной квалификации, систематическое неисполнение работником без уважительных причин своих обязанностей, прогулы без уважительных причин, неявка на работу в течение 4-х месяцев подряд вследствие временной нетрудоспособности, появление на работе в состоянии алкогольного опьянения, а также распитие на работе спиртных напитков, совершение по месту работы хищения имущества, однократное грубое нарушение правил охраны труда. Вот весь перечень оснований, дающих право нанимателю уволить работника. Из вашего письма следует, что наниматель собирается вас уволить, так как не хочет с вами работать. Но это не является основанием к увольнению.

Если же наниматель принял решение об увольнении работника, то он обязан уведомить работника письменно не менее чем за два месяца (ст.43 ТКРБ). Наниматель вправе с согласия работника заменить предупреждение о предстоящем высвобождении выплатой в размере 2-месячного среднего заработка. В случае несогласия работника с основаниями увольнения он может обратиться в суд в течение месяца с требованием восстановления на работе. При восстановлении на работе работник может требовать возмещения не только материального, но и морального вреда. В данном случае оснований к вашему увольнению не имеется.

Уволят или нет?

Я прослужил 8 месяцев срочной службы. Если я заключу брак с женщиной, у которой двое детей, меня досрочно уволят или нет?

А.А.Лепещев, военнослужащий.

Если вы заключите брак, но не усыновите (удочерите) детей жены, то вас досрочно не уволят со срочной службы в Вооруженных силах РБ.

Вы могли усыновить (удочерить) детей до призыва на срочную военную службу, и тогда вы не ушли бы на срочную военную службу при том условии, если бы детям не было 3-х лет. Конкретно это вопрос в законодательстве не урегулирован.

Студэнт, рыхтуйся да кантракта!

У краіне плануецца ўвесці кантрактную сістэму падрыхтоўкі спецыялістаў на ўсіх формах навучання. Аб гэтым на прэс-канферэнцыі паведаміў першы намеснік міністра адукацыі Беларусі Аляксандр Жук. Такія захады, паводле яго слоў, будуць закладзены ў праекце новага закона "Аб вышэйшай адукацыі": у дагаворы будуць акрэслены правы і абавязкі бакоў. Падобная практыка ўжо прымяняецца ў прыватных ВНУ і на платных аддзяленнях дзяржаўных ВНУ. Аналагічныя адносіны будуць выстройвацца з ВНУ у студэнтаў бюджэтнай формы навучання, сказаў А.Жук.

Акрамя таго, зазначыў намеснік міністра, цяпер Міністэрства адукацыі рыхтуе адпаведныя прапановы аб тым, каб выпускнікі ВНУ, якія вучыліся на бюджэтнай аснове, у абавязковым парадку адпрацоўвалі адпаведны тэрмін па размеркаванні. У адваротным выпадку "яны мусяць вярнуць грошы дзяржаве за навучанне".

Вольга АСІПЕНКА.

Рамонтныя пакуты

Кажуць, перажыць рамонт — гэта нібы перажыць пажар. Столькі трэба сіл, грошай і нерваў, што не апісаць. Прычым у тэорыі нібы ўсё добра. Камунальнікі праз пэўны тэрмін праводзяць капітальны рамонт дома і кватэр. Але вядуцца работы са шматлікімі няўвязкамі і недахопамі і адстаяць свае правы няпроста, а то і немагчыма. Вось што распавядае чалавек, які перажыў рамонтныя турботы.

Доўга цягнуўся ў нас, у дамах №№73 і 75 па вуліцы Альшэўскага ў Мінску, капітальны рамонт. Пачаўся ён ажно ў 2000 годзе. Шмат было затрымак, дробных і буйных няўвязак, а то і недарэчнасцяў.

Жыхарам адразу не спадабаўся сам метад рамонту. У некаторых кватэрах пачалі выдзіраць трубы, бязбожна ламаючы сцены. Пры гэтым зашмат утваралася адыходаў, якія самі ж людзі павінны былі выносіць на сметнік. І ў кватэрах, і ў калідорах парушаныя сцены і перагародкі прыводзілі ў парадак, фарбавалі і неўзабаве зноў ламалі: газавікі ішлі пасля сантэхнікаў і маляроў, якія ўжо закончылі сваю частку работы.

У перагародках паміж ваннымі і туалетнымі пакоямі прабіваліся часам неапраўдана вялікія дзіркі для пракладкі труб. У выніку перагародкі расхістваліся; каб прывесці іх у належны стан, дадаткова траціліся матэрыялы, час і сілы.

Нямала непаразуменняў узнікала з-за адсутнасці своечасовай і дакладнай інфармацыі аб часе і парадку выканання работ у кватэрах пад'ездаў. Здаецца, простая рэч: павесьце на дзвярах пад'езда аб'яўку, калі ў ім будуць працаваць, каб жыхары былі дома. Дык не. А з-за гэтага будаўнікі не заўсёды маглі трапіць у кватэры.

Непаразуменні, канфлікты... Людзі скардзіліся ў ЖЭС-53, у ЖРЭА-2 Фрунзенскага раёна, якія займаліся рамонтам дамоў. Кіраўнікі, спецыялісты названых арганізацый прымалі пэўныя меры. А часцей бездапаможна разводзілі рукамі, скардзіліся на слабасць матэрыяльна-тэхнічнай базы, на недахоп фінансаў.

Тэхнікі ў рамонтнікаў сапраўды недастаткова, калі не сказаць бедна з ёй. Па гэтай прычыне затрымлівалася правядзенне работ, парушаўся графік. Яны вяліся ў асноўным уручную. Нават пэндзляў добрых не хапала, і маляры прасілі іх у жыхароў: дайце, маўляў, тады якасней пафарбуем. "Люлька" вісела пад вокнамі па некалькі дзён. Маляры бавілі час, чакаючы, пакуль падвязуць фарбу. А то "перакідвалі" іх на іншыя аб'екты, і работы прыпыняліся на няпэўны час.

Усё гэта прывяло да таго, што рамонт дамоў цягнуўся-валокся не два гады, як прадугледжвался, а тры! Яшчэ мінулай восенню тое-сёе дараблялі, падчышчалі.

Аднак і сёння некаторыя недаробкі не ліквідаваныя. Горш таго — няякасны капітальны рамонт патрабуе ўжо... бягучага рамонту. Недзе два гады таму былі адрамантаваныя ганкі ва ўсіх 14 пад'ездах абодвух дамоў. Але праз год пляцовачкі каля дзвярэй і прыступкі да іх "пасыпаліся".

— Мусіць, рамонтнікі цэмент "сэканомілі", — кажуць жыхары.

Вось, для прыкладу, трэці пад'езд дома №75. Тут не паспелі адрамантаваць лесвіцу, як прыступкі... разваліліся. Зрабілі дарожку для дзіцячых калясак — яна адразу ў двух месцах трэснула. Яе так і пакінулі. Гэткія ж "знакі якасці" і ў іншых пад'ездах. "Пасыпалася" таксама новая плітка на лесвічных маршах. Дзіўна: старую, што праслужыла трыццаць гадоў, адарваць цяжка было, а новая нават года не праіснавала.

Прыкладам непрадуманасці, неарганізаванасці ў рамонце стала лесвіца каля дома №75, які стаіць на горцы. Яна высокая — 32 прыступкі. Спачатку, рамантуючы, зрабілі, як было. Затым агледзеліся: поручні вельмі нізка, даросламу трэба згінацца ў тры пагібелі. Спілілі жалезныя слупкі, паставілі вышэйшыя, прыварылі да іх трубы (парэнчы). Аказалася, што не такія трубы. Замянілі. За іх, іржавыя, нельга было трымацца: рукі пэцкаліся. Мінула нямала часу, пакуль здагадаліся пафарбаваць. Рамонт лесвіцы, які расцягнуўся на некалькі месяцаў, стаў узорам таго, як не трэба працаваць.

А ўвогуле, дамы пасля капітальнага рамонту памаладзелі. Замена сантэхнікі, водаправодных і газавых труб, газавых пліт, устаноўка лічыльнікаў для ўліку ўжытай вады і газу, безумоўна, палепшылі ўмовы жыцця людзей. І ў дварах стала ўтульней, прыемней. Тратуары з пліткі, як каля ГУМа, сімпатычныя лаўкі каля пад'ездаў, урны для смецця, абноўленыя дзіцячыя пляцоўкі...

І ўсё ж... Выцерпеўшы за тры гады безліч рамонтных пакут, жыхары больш як 400 кватэр засталіся незадаволенымі многім. І ў кватэрах, і на балконах, і ў дварах рамонтнікі пакінулі нямала слядоў сваёй неахайнасці. Многае ўжо патрабуе бягучага рамонту.

Пра гэта гутарыў я з начальнікам ЖЭСа №53.

— Так, нямала было няўвязак, — сказаў Аляксандр Віктаравіч. І дадаў, што пра згаданыя хібы будзе гаварыць з кіраўнікамі ЖРЭА №2 і спадзяецца, што недаробкі будуць ліквідаваны. Так што рамонт працягваецца.

Мікалай ДЗЕЛЯНКОЎСКІ.

ПОЛИТИЧЕСКИЙ ЛИКБЕЗ

Толпа и власть

Нередко слышим:
"Как изменить жизнь к лучшему, если люди у нас пассивны и не хотят защищать свои права? Почему они тысячами не ходят на митинги, не голосуют на выборах за оппозицию? Видели же "нежные" и "розовые" революции в Праге, Белграде, Тбилиси, Батуми... В чем дело? Кто ответит?

Я отвечу. А точнее, напомню давно известные истины.

Вспомните, как Иисуса Христа встречали в Иерусалиме, и не пропустите, пожалуйста, ни одной детали.

Он въезжал в город на ослике. Не на белом коне, как это обычно делали цари и полководцы после блистательных побед. Он ехал на ослике, как обычный гражданин.

Но как встречала его толпа! Тысячи людей снимали свои одежды и расстилали по дороге, скандировали: "Слава! Хвала Всевышнему!" Они готовы были идти за ним на край света.

А всего через несколько дней эта же самая толпа кричала: "Распять его!".

Как известно, Иисуса предали, и его арестовали. По обычаю на Пасху губернатор отпускал одного из заключенных. И, когда массы собрались на площади, губернатор Пилат сообщил, что в тюрьме содержится известный разбойник по имени Варавва и Иисус, называемый Христом. "Кого хотите, чтобы я освободил?" — спросил он. "Варавву, Варавву!" — гудела толпа. Пилат поинтересовался, что же делать с Иисусом. "Распять его!" — орали собравшиеся. "Но почему? Он же не сделал ничего плохого?" — недоумевал губернатор. Но толпа еще громче ревела: "Распять, распять!"

Что же произошло за эти дни? Почему восторг и поклонение сменилось гневом и презрением. А вот почитайте и задумайтесь. Накануне приезда в Иерусалим Иисус продемонстрировал не видимую ранее силу. Он вернул зрение слепым, а в городе Вифани, увидев, как близкие рыдают о смерти Лазаря, воскресил его из мертвых. Весть об этом быстро разлетелась по округе. И люди спешили в Иерусалим к Иисусу со своими бедами и проблемами, надеясь, что он поможет.

А когда его арестовали и над ним издевались охранники, толпа сделала вывод, что он попался и у него нет силы. "Видите, он не может защитить даже себя", — решили они.

А кому такой нужен? Толпе нужен сильный. Хоть разбойник Варавва. Тот может хотя бы врезать кому в морду, если надо. А этот совсем беспомощный.

Так что за оппозицией, которая подставляет спины под дубинки, толпа никогда не пойдет. Толпа, народные массы, электорат... идут за сильными. Так было во все времена и у всех народов, так было в Берлине, Варшаве, Вильнюсе, Белграде, Праге, Софии, Тбилиси...

Несколько лет назад минская толпа поверила оппозиции и десятками тысяч бродила за ее представителями по улицам. Но среди этих представителей не нашлось ни Саакашвили, ни Валенсы, ни Гавела. И толпа разочаровалась в таких лидерах.

Но вернемся к деталям. Когда Иисус, распятый на кресте, попросил пить, лишь один человек побежал, намочил губку и на палке подал ему. Вместе с Христом казнили и двух разбойников. Один из них возмущался: дескать, почему Иисус не прекратит эти мучения? На что второй заметил: "Неужели Бога не боишься? Наше-то мучение справедливо, мы получаем его по заслугам. Этот же человек, Иисус, ничего плохого не сделал". Услышав честное слово второго разбойника, укорявшего первого, Христос сказал: "Сегодня будешь со мной в раю".

Поняли, о чем речь? Нет, не только о том, что со слабыми остаются лишь единицы. Главный нравственный урок, данный Иисусом, — увидеть силу в слабости. Это дано не многим. Христос принял муки, чтобы преподнести нам урок. Тот, один из толпы, что подал воду, и этот разбойник со словами сочувствия — поняли это и поэтому заслужили место в раю.

Не каждой власти дана свыше прозорливость увидеть в слабости оппозиции ее силу. Та власть, которая дубасит ее дубинками, напоминает ту же толпу в Иерусалиме, кричащую: "Распять его!..". Выше этой толпы она так и не поднялась и поэтому не заслуживает места в "историческом раю". Размахивая дубинками, она освобождает своих Варавв.

Иван МАКАЛОВИЧ.

КРИМИНАЛ

Красивая байка

Они познакомились в кафе "Сытый папа". Василий произвел на Ольгу (назовем их так) хорошее впечатление. Представился деловым человеком, намекнул, что имеет возможность поставлять рыбу по более низкой цене.

Домой к Ольге поехали вместе. За такси рассчиталась она, у крутого бизнесмена не оказалось денег. Перед сном она сняла в ванной комнате золотые сережки и цепочку и оставила их там. А утром не нашла. Подумала: завалились за стиральную машину. Опаздывала на работу, поэтому попросила сына поискать вещи. С работы перезвонила ему, ребенок ответил, что не нашел.

На рынке встретилась с Василием. Он поинтересовался: как дела? Сказала о пропаже. "Наверно, дети взяли", — задумчиво ответил он.

Торговцы, узнав о пропаже, сказали: "Василий — вор. Некоторым должен и давно не возвращает долги". После этого она обратилась в милицию.

Его версия звучала так. Да, познакомился в ресторане "Сытый папа", да, ночевал у нее. В момент интимной близости у нее порвалась золотая цепочка. Она сняла ее и сережки, а он положил их в свои джинсы, чтобы починить и после этого вернуть. Но когда пришел домой и стал раздеваться, вещи вывалились из кармана. Жена поинтересовалась: откуда они? Ну не мог же он сказать ей, что был с другой женщиной. Сочинил, что купил у Комаровского рынка за пару бутылок. Она взяла вещи себе.

Такое объяснение поставило следователей в довольно непростое положение. Показания Василия по сути совпадали с объяснением потерпевшей. И кому же верить? Им пришлось немало потрудиться, чтобы установить истину и доказать воровство золотых вещей Василием. Судебная коллегия позже отмечала, что его характерным способом защиты является непризнание своей вины даже при неопровержимых собранных по делу бесспорных доказательствах.

Этот нигде не работавший отец двоих детей, умелый сочинитель разных баек, крутился возле торговцев, то брал в долг, то воровал у них деньги. Погорел на "мокром деле".

Мать погибшей Анны на суде поясняла, что ее семья, как жители Чернобыльской зоны, получила в Минске квартиру. Оформили на дочерей. В последнее время жила в ней Анна. Она преподавала русский язык и литературу в школе и подрабатывала услугами массажа, уборкой квартир и офисов. За массаж имела по 5 долларов, за уборку квартир — по 20, за присмотр за детьми — по 20—25 долларов. Работу находила, давая объявления в газете. Летом приехала на Гомельщину, оставила у матери 2 тысячи долларов, так как не хотела все хранить в Минске. Они часто созванивались. Однажды Анна в течение долгого времени не снимала трубку, и мать забеспокоилась. На работе сообщили, что Анна не появлялась. Мать срочно выехала в Минск. В квартире все было разбросано, на полу лежал труп дочери. Пропали дорогие вещи и 2,5 тысячи долларов.

Работники милиции быстро установили причастность к трагедии Василия. Коллеги убитой пояснили, что накануне она была в учительской в приподнятом настроении, говорила, что вечером приедет к ней знакомый и привезет ящик шампанского. Задержанный "знакомый", он же Василий, не отпирался, охотно излагал те же факты, что были уже известны, но получалось, что он как бы ни при чем. Вот как выглядела история в его интерпретации.

Да, Анну знает, бывал у нее, в том числе и в тот вечер, но не убивал. Что вы!.. Познакомился с ней весной. Прочитал объявление в газете об оказании услуг по массажу. А его боли в спине мучали. Вот и позвонил. Во время сеансов узнал, что за дополнительную плату она оказывает интимные услуги. Он привозил ей конфеты и цветы, а она не брала с него денег. Вот такие сложились отношения.

В тот вечер он был у нее. Привез много вина, чтобы хорошо провести время. Анна принимала душ, ей кто-то звонил. После чего она попросила его поскорее уйти. Когда он выходил из подъезда, было 22 часа 10 минут. Другой приехал в 23 часа. Дети уже спали, а жена закатила истерику. Дескать, дети болеют, нужны деньги, а он не работает. Возникла ссора. Жена поцарапала левую часть груди. Остались царапины и от Анны, которая не сдержалась во время интимной близости. В общем, он оделся и ушел из дома. Это было около двух ночи. Оказался в районе вокзала на улице Дружной. Там две женщины продавали спиртное. Купил шампанское, конфеты и из зала ожидания позвонил домой, извинился перед женой. Она приехала на такси и забрала его домой.

Следствию пришлось немало потрудиться, чтобы за этой красивой байкой увидеть суть и доказать виновность Василия. Суд, а дело рассматривалось в Минском городском суде, пришел к выводу, что приведенные доказательства опровергают объяснения обвиняемого как в целом — в части алиби, так и в ряде конкретных обстоятельств дела. Версия обвиняемого построена на фактических обстоятельствах дела, которые достоверно известны следствию и суду, но путем их объяснения с выгодной ему точки зрения. При этом обвиняемый многократно ставил под сомнение показания даже близких ему людей — родных, друзей, предъявляя необоснованные жалобы на действия не только оперативных сотрудников милиции, следователей, но и адвоката.

Вместе с тем в судебном заседании обвиняемый не смог объяснить противоречия с показаниями жены и дочери, а также многочисленные изменения и несоответствия в своих собственных показаниях. Поэтому непризнание своей вины в совершении инкриминируемого ему деяния суд считает избранным им способом защиты, а его показания — попыткой ввести суд в заблуждение и уйти от ответственности.

Процесс еще раз показал, что никакие, даже самые красивые байки не помогут в суде уйти от ответственности. Но ими можно легко вводить в заблуждение многих граждан и иметь неплохой навар. Легкомысленные люди, поверив подобным байкам, теряют не только свои деньги, но и вещи, достоинство, а в конце концов главное право — право на жизнь.

Андрей РУСАКОВИЧ.

Народная Воля
3 ЧЭРВЕНЯ 2004 г.

ЧТО ПРОИСХОДИТ В МИРЕ

В Великобритании оживили компьютер времен Второй мировой

Один из первых электронных компьютеров британская дешифровальная машина времен Второй мировой войны Colossus Mk2 была отремонтирована и представлена операторам, работавшим на ней в 1940-е. Colossus Mk2 помог специалистам подобрать ключ к системе кодирования "Лоренц", которая использовалась немцами для шифровки таких важных документов, как послания Гитлера генералам.

Компьютер был восстановлен к празднованию годовщины "Дня-Д" — дня высадки союзников в Нормандии (6 июня 1944 года). Посмотреть на него собралось 30 бывших сотрудников разведывательного центра Station X, находившегося в усадьбе Bletchley Park. Теперь там располагается музей криптографии.

Англия хочет продавать Китаю оружие?

Британский премьер Тони Блэр поддерживает инициативу Франции и Германии о снятии запрета на поставку вооружения в Китай. Запрет был введен после расстрела китайскими властями демонстрации на площади Тяньаньмынь в 1989 году. По информации лондонской газеты "Таймс", британское руководство хочет таким образом отметить успехи Китая в области защиты прав человека. Официальные представители британского правительства пока не комментируют эту информацию, ссылаясь на отсутствие окончательных выводов.

С призывом отменить эмбарго на поставки оружия МИД Китая обратился к ЕС в октябре прошлого года. Эта идея нашла поддержку у руководства Франции и Германии, однако вызвала резкую критику со стороны США. Госсекретарь США Колин Пауэлл отметил, что любой стране ЕС, которая начнет торговать с Китаем оружием, будет запрещен доступ к американским военным технологиям.

Нельсон Мандела уходит на покой

Бывший лидер ЮАР, непримиримый борец с апартеидом Нельсон Мандела, которому исполнилось уже 85 лет, уходит из политики. Как объясняет он сам, "для того чтобы писать мемуары и больше общаться с семьей и друзьями". Би-Би-Си напоминает в этой связи, что последним успехом Манделы на общественном поприще стал выигрыш ЮАР права на проведение чемпионата мира по футболу в 2010 году. Мандела представлял ЮАР в споре стран-кандидатов и, как пишет Би-Би-Си, во многом благодаря его авторитету победу одержали южноафриканцы.

В свое время как борец с апартеидом Мандела провел в тюрьмах ЮАР 27 лет. В 1994 году он стал первым чернокожим президентом Южноафриканского Союза и находился у власти до 1999 года. После этого Мандела участвовал во всевозможных благотворительных акциях, вел кампанию по борьбе со СПИДом.

В Конго увеличиваются темпы незаконной добычи урана

Темпы незаконной добычи урана в Демократической Республике Конго (бывший Заир) растут невиданными темпами. Сегодня на заброшенном руднике Шинколобве в провинции Катанга, на которой в свое время был добыт уран, использованный для создания атомных бомб, сброшенных на Хиросиму и Нагасаки, трудятся уже почти шесть тысяч человек. Они добывают уран, несмотря на то что рудник и прилегающие территории были объявлены президентом страны Джозефом Кабилой закрытой зоной.

"Они роют вслепую в неизвестность, — приводит Ассошиэйтед Пресс слова горного инженера Джона Скиннера, — и самое главное, что никто не знает, куда потом уходит сырой уран, кто является покупателем этого сырья". Сначала добытые полезные ископаемые, по всей видимости, продаются на расположенные поблизости небольшие горно-обогатительные заводики, которые принадлежат главным образом частным бизнесменам из Индии и Китая. После первичной обработки ураносодержащая руда незаконно попадает на мировой рынок через соседнюю Замбию.

Руководство НТВ уволило Леонида Парфенова

Руководитель и ведущий программы "Намедни" Леонид Парфенов уволен из телекомпании НТВ. "Причиной увольнения стало закрытие программы "Намедни", связанное с нарушением трудового договора, допущенным Парфеновым, обязывающим его неукоснительно выполнять политику руководства телекомпании", — говорится в сообщении НТВ. "Леонид Парфенов, безусловно, один из наиболее талантливых журналистов на современном телевидении. Однако инцидент не был первым. Поэтому мы были вынуждены принять подобное решение. Все обязательства перед своим бывшим работником, содержащиеся в трудовом контракте, будут выполнены телекомпанией в полном объеме", — заявил генеральный директор ОАО "Телекомпания НТВ" Николай Сенкевич.

Напомним, что ранее исполняющий обязанности генерального директора телеканала НТВ Александр Герасимов запретил к показу в программе "Намедни" эксклюзивное интервью с вдовой чеченского сепаратиста Зелимхана Яндарбиева Маликой. По словам Герасимова, сюжет был снят с эфира программы по просьбе российских спецслужб.

Шеф-редактор программы "Сегодня с Михаилом Осокиным" на НТВ Елена Савина так прокомментировала эту ситуацию: "Конечно, это квинтэссенция кремлевской глупости и пошлости. За последние четыре года власть всегда из двух возможных решений выбирает самое неудачное. Парфенов нигде не внушал Кремлю доверия. Он остался вещью в себе, занимался профессией, а не кремлевскими играми".

НОВОСТЬ ДНЯ

Южная Осетия угрожает грузинам силой

Власти Южной Осетии заявили, что готовы применить силу в том случае, если грузинские военные, дислоцированные вблизи границы, войдут на территорию автономии. К тому же Сандре Рулофс, первой леди Грузии, запретили въезд на территорию автономии Южной Осетии. Рулофс собиралась встретиться с детьми в грузинских деревнях. Но власти Южной Осетии заявляют, что приезд жены грузинского президента, гражданки Голландии, мог быть использован Грузией как сигнал для начала военных действий против автономии, которая, после окончания кровавой войны в 1990 году, провозгласила независимость от Грузии.

Теперь автономия стремится к объединению с Россией. Однако недавно избранный президент Грузии призвал Южную Осетию подчиниться Тбилиси. Михаил Саакашвили пообещал жителям Южной Осетии гуманитарную помощь и выплату пенсий. Он также обещал властям автономии восстановить железнодорожное сообщение с основной территорией Грузии.

Менее дружественной выглядела его инициатива по отправке дополнительного контингента на границу для проведения операции по пресечению контрабанды. Много лет граница с Южной Осетией была жизненно важна для местных контрабандистов. Аналитики считают, что, взявшись за борьбу с контрабандой, президент Грузии создаст серьезные экономические проблемы для автономии и ее руководства, а именно это, добавляют они, Михаилу Саакашвили и надо.

Израильские танки вернулись в Рафиах

Танки Армии обороны Израиля в сопровождении бульдозеров вновь вошли в лагерь беженцев Рафиах на юге сектора Газа. Танковая колонна насчитывает около 30 единиц военной техники. По информации представителей ЦАХАЛ, целью рейда является выявление и уничтожение туннелей, используемых экстремистами для контрабанды оружия из соседнего Египта. Палестинские источники сообщают о начавшихся перестрелках между израильскими военными и палестинцами. Однако информации о возможных жертвах пока не поступало.

Тем временем, как сообщает израильская газета Ha'aretz, небольшая группа войск ЦАХАЛ вторглась в город Рамалла на Западном берегу Иордана, где находится резиденция Ясира Арафата. Согласно заявлению ЦАХАЛ, операция в Рамалле является плановой, и угрозы для Арафата не представляет. Однако, как сообщают палестинские источники, израильские военные блокировали входы и выходы из резиденции лидера Палестинской автономии.

В результате операции "Радуга", проведенной израильской армией в конце прошлого месяца в Рафиахе, погибли более 40 палестинцев. ЦАХАЛ также заявил о сносе в ходе операции 56 домов в лагере беженцев. По данным ООН, по меньшей мере 2000 палестинцев остались без крова в результате действий Армии обороны Израиля в секторе Газа в течение прошлого месяца.

Непослушный зонт президента США Джорджа Буша на военно-морской базе Эндрюс.

ЭТО БЫЛО...

Кровавая Омаха

Весь мир отмечает 60-летие «Дня-Д» — дня открытия второго фронта во Второй мировой войне

6 июня 1944 г. началась высадка американо-английских войск на побережье Нормандии. На участке под кодовым наименованием "Омаха" десантировались 30 тысяч американских солдат и офицеров, из которых 3 тысячи погибли. По мнению американских военных историков, это явилось следствием ошибок, допущенных при планировании операции, которые привели к неоправданно большим потерям, в результате чего этот участок высадки получил название "Кровавая Омаха".

Начало

"День-Д" был назначен на 5 июня. Однако грандиозный план операции под кодовым названием "Оверлорд" едва не провалился с самого начала. 4 июня, когда войска уже находились на борту транспортных кораблей, разразился шторм. В условиях штормовой обстановки Эйзенхауэр сообщил о 24-часовой отсрочке, и в течение нескольких часов перед всеми маячила ужасная перспектива отмены операции. Затем, когда рано утром в понедельник, 5 июня, небо прояснилось, Эйзенхауэр отдал приказ о начале операции. "День-Д" был назначен на 6 июня.

5 тысяч судов — самый большой морской десант в истории — вышли в море, в то время как над ними в воздух поднялись сотни бомбардировщиков и транспортных самолетов с 24 тысячами десантников для выброски в тылу противника. 6 июня 1944 г. в 3 часа утра в предрассветной мгле у побережья Нормандии американские войска в тяжелых погодных условиях стали грузиться с транспортных судов на десантные катера. До берега было 19 километров.

Сильный ветер, скорость которого достигала 18 узлов, вздымал 5-метровые волны. От сильной качки многие теряли равновесие под тяжестью снаряжения и падали, получая травмы и ранения. Некоторых смыло за борт.

Десант ждали

Участок "Омаха", единственное открытое пространство на 30-километровом отрезке скалистого побережья, не обещал ничего хорошего при высадке десанта. Берег моря, защищенный с флангов 30-метровыми отвесными скалами, переходил в открытую болотистую низину, которая упиралась в высокую крутую насыпь, рассеченную в четырех местах оврагами. Даже в мирных условиях на машинах было бы достаточно тяжело добраться до четырех дорог, ведущих в глубь побережья. А пришлось это делать под огнем противника, оказавшего ожесточенное сопротивление.

Для немецкого командования организовать оборону такого участка не составляло труда, кроме того десант в этом месте явно ждали и к нему готовились. Повсюду на мелководье были разбросаны заминированные препятствия — ловушки, стальные "ежи", деревянные сваи. На гребнях дюн были установлены проволочные заграждения и бетонные блоки. Хорошо заминированная солончаковая низина была изрыта вдоль и поперек противотанковыми рвами. Укрытые в мощных бетонных капонирах с метровыми стенами 75- и 88-миллиметровые орудия могли обстреливать участок побережья с отвесных скал на каждом из флангов.

Что случилось на берегу

Высадка на участке "Юта" прошла довольно легко, американские десантные суда были отнесены течением к участку побережья, который был слабо защищен. Подавив сопротивление немцев, американцы устремились в глубь побережья. Тем временем в 16 км, на участке "Омаха", происходили весьма неприятные события. Солдаты были измотаны штормом, но, что еще хуже, плавающие танки были спущены на воду в 6 км от берега. Танки стали тонуть вместе с экипажами, превращаясь в стальные гробы. Из 29 танков, предназначавшихся для применения на левом фланге участка высадки, 21 пошел ко дну, один затонул в результате столкновения с десантным судном, а еще два были уничтожены огнем немецких орудий. Только два танка добрались до берега вместе с передовыми отрядами десанта.

На берегу немцы внимательно наблюдали за происходящим и ждали приближения передовых отрядов первого эшелона десанта. В 6.30 утра 36 десантных судов, имеющих на борту 1450 человек, приблизились к берегу, пытаясь пройти сквозь лабиринт стальных надолбов и свай. Они двигались очень медленно, представляя собой отличные мишени для противника. Когда они приблизились на расстояние 400 м, раздалась первая пулеметная очередь из немецкого опорного пункта. И сразу заговорили все остальные орудия и пулеметы. Американцы, приближавшиеся на своих десантных судах, слышали, как пули стучали по стальной обшивке корпусов. В этот момент открыли огонь гаубицы, и на берегу взметнулись фонтаны песка от разрывов снарядов.

Те, кто шел первым, пробегали вниз по трапу, прыгали в доходившую до пояса воду и сразу попадали под перекрестный ружейно-пулеметный и артиллерийский огонь. Те, кто не утонул и не был убит, выбрались на берег, но там невозможно было укрыться от огня, поэтому многие ползли обратно под ненадежное прикрытие вздымавшихся волн. В течение 10 минут были убиты или ранены почти все офицеры и сержанты. Живые стояли в воде, иногда укрываясь за стальными надолбами и деревянными сваями, поддерживая своих барахтавшихся товарищей только для того, чтобы увидеть их убитыми или быть убитыми самим. Через 20 минут первые высадившиеся на берег, как пишут американские историки, представляли из себя не более чем "обреченную на гибель немногочисленную группу людей, брошенную на выживание".

За ними волна за волной высаживались следующие, попадая на кровавую бойню. Морское течение, дым, крики людей, лабиринт препятствий, гибель судов и людей вызвали замешательство у командования. 270 саперов сумели сделать только один проход в заграждениях. Десантные суда, сгрудившись в единственном проходе, спустили трапы, и люди бежали по ним, спрыгивали в воду навстречу своей смерти.

«Вы так и будете лежать или встанете и что-нибудь сделаете?»

Тем временем на берегу отдельные солдаты и офицеры с мужеством обреченных шли вперед и сумели повернуть вспять развитие событий, прорвав оборону немцев в трех местах на левом и правом флангах. В центре оставшиеся в живых из 1-го и 2-го батальонов 16-го полка лежали, боясь поднять голову под перекрестным огнем. Какой-то лейтенант и сержант смело подошли и осмотрели проволочные заграждения, преграждавшие путь. Как гласят американские документы, лейтенант вернулся обратно и, "уперев руки в бока, брезгливо посмотрел вниз на лежащих за отмелью людей и сказал: "Вы так и будете лежать, пока вас не убьют, или встанете и что-нибудь сделаете?" Никто не пошевелился. Тогда сержант и лейтенант взяли взрывчатку и взорвали заграждение". Это придало всем смелости, люди пошли через проделанный проход дальше по минному полю.

В 11 часов наступил перелом. К берегу на расстояние 800 м подошли эсминцы и открыли мощный огонь. Командир 1-й дивизии полковник Джордж Тэйлор кричал на берегу: "Здесь останутся два типа людей — мертвые и те, кто собирается умереть. А сейчас давайте, черт побери, выбирайтесь отсюда!" Потом, когда три танка уничтожили немецкий орудийный капонир впереди, он возглавил атаку через проволочные заграждения и минные поля...

По мнению американских военных историков, "День-Д" является одной из величайших трагедий Второй мировой войны. В наши дни хорошо ухоженные кладбища, несколько музеев и многочисленные памятники увековечивают тот "самый длинный день".

Дмитрий САКОВИЧ.

МІНСК—АНТВЕРПЕН

*Святар **Ян МАЙСЕЙЧЫК** калісьці жыў і працаваў у Наваградку, што на Гродзеншчыне, служыў у Савецкай арміі, потым, атрымаўшы царкоўную адукацыю ў Мінску, узначаліў беларускую парафію ў Слоніме. Пазней жыццёвыя абставіны склаліся так, што Яну Майсейчыку разам з сям'ёй — жонкай Алінай і трыма дзецьмі — прыйшлося эмігрыраваць у Бельгію. У гэтай заходнееўрапейскай краіне айцу Яну ўдалося зрабіць амаль немагчымае — ён стварыў на чужыне беларускую царкву. І царква ў Антверпене, найбуйнейшым марскім порце Бельгіі, сапраўды працуе. І працуе, як сцвярджаюць прадстаўнікі беларускай дыяспары, вельмі і вельмі добра.*

Менавіта нашы былыя суайчыннікі і падштурхнулі мяне сустрэцца са святаром, якога яны лічаць чалавекам на сваім месцы.

Ян МАЙСЕЙЧЫК:
«Пачуццё нацыянальнай свядомасці і годнасці неабходна для існавання паўнавартаснай асобы»

— Спадар Ян, як да Вас прыйшла ідэя стварыць у Бельгіі ўніяцкую царкву, якая па сутнасці сваёй з'яўляецца чыста беларускай?

— Ёсць добрая прымаўка, што менавіта попыт нараджае прапанову. Стварэнне беларускай парафіі стала адказам на сапраўдную патрэбу атуліць духоўнай апекай тутэйшых беларусаў, якія паводле волі лёсу апынуліся на чужыне. Да гэтага часу нашыя суайчыннікі былі пазбаўлены магчымасці далучыцца да сапраўднай скарбніцы беларускай хрысціянскай духоўнасці і культуры. Праз гэта гублялася пачуццё нацыянальнай свядомасці і годнасці, што проста неабходна для існавання паўнавартаснай асобы. Акрамя таго, ад'езд за мяжу заўсёды звязаны са стрэсавымі перажываннямі: людзі растаюцца на невядомы тэрмін з роднымі і блізкімі, са звыклым асяроддзем і навакольным светам, акунаюцца ў мора чужой ментальнасці, якая далёка не заўсёды зразумелая і прыдатная да адаптацыі. Тут якраз наша царква і павінна дапамагчы нашым людзям. Яна ёсць гарант бяспекі і астравок Радзімы.

— Большасць эмігрантаў — людзі маладога веку, а маладыя часцей за ўсё храма пазбягаюць. Ці ёсць у вас поспехі ў заахвочванні іх да веры?

— Тое, што Вы сказалі, — праўда. Абсалютная большасць новай эміграцыі — моладзь. Абыякавае альбо атэістычнае стаўленне да веры ў нашым грамадстве застаецца рэчаіснасцю. Гэта непазбежна вядзе да сур'ёзнага грамадскага крызісу. Таму моладзь, парастак будучыні, ёсць найпершы аб'ект нашага клопату.

Нашу парафію складаюць у асноўным маладыя людзі, многія з іх толькі пачалі сямейнае жыццё. Царква імкнецца быць ім добрым дарадцам і памагатым у крочанні па шчаслівай сцежцы. Мы маем нядзельную школку, распачаты збор бібліятэчкі, закладзена пры парафіі Грамада "Святы Язафат", якая спрыяе працы менавіта з моладдзю.

— Ці ўзнікаюць у вас праблемы з мовай: большасць суайчыннікаў, здагадваюся, у прыватным жыцці карыстаюцца расійскай мовай?

— Ніякіх праблем з мовай няма. Наша царква беларуская, таму мова набажэнства і казанняў, натуральна, беларуская. Пры гэтым ніхто з беларусаў ніколі не скардзіўся, што яму нешта незразумела. У прыватных размовах мы ўжываем і беларускую, і расійскую, і нідэрландскую мовы (мова — перш за ўсё сродак камунікацыі). Сама па сабе расійская мова не з'яўляецца злом, але русіфікацыя — гэта, безумоўна, зло. Русіфікацыя — палітычная праблема, яна накіравана на знішчэнне нашай самабытнасці, культуры і дзяржаўнай незалежнасці, нарэшце, на знішчэнне нашай царквы. Праз яе нас абкрадаюць да самай галечы і самапродажу ў нявольніцтва чужых традыцый і чужога дабрабыту.

— Нядаўна я браў інтэрв'ю ў беларускага святара — ксяндза Ігара Лашука, які пабудаваў каталіцкую каплічку ў Мінску. Дык вось ён мне паведаміў, што галоўная яго праблема — адносіны з дзяржавай: "драконаўскія" падаткі, нежаданне супрацоўнічаць з боку ўлад у пытанні вяртання каталіцкіх святыняў, якія ў свой час канфіскавалі бальшавіцкія ўлады. А ці ўзнікаюць у вас нейкія праблемы з бельгійскімі ўладамі?

— Дзякуй Богу не, з бельгійскімі ўладамі ў нас праблем няма. У адрозненне ад Беларусі Бельгія мае дэмакратычныя законы, але не мае ніякіх штучных прэамбул "аб прыярытэтнай ролі" нейкай асобнай суполкі ў жыцці грамадства. Нягледзячы на тое, што Бельгія традыцыйна лічыцца каталіцкай краінай, тут прывольна і праваслаўным, і мусульманам, і яўрэям. Дарэчы, Расійская праваслаўная царква ў Бельгіі сёлета атрымала ў поўнае карыстанне агромністы рыма-каталіцкі храм у Антверпене. Вы можаце сабе ўявіць, каб у Беларусі ці Расіі каталікі атрымалі хаця б у частковае карыстанне будынак праваслаўнай царквы? Там нават таго, што належыць уніятам ці каталікам, не аддаюць...

— Тыя, хто па волі лёсу пакінуў Беларусь, у асноўным праваслаўныя. А вы прапануеце ім уніяцкую рэлігію. Ці ёсць праблемы ў гэтым сэнсе?

— Уніяцкую рэлігію мы не прапануем, бо яе проста не існуе. Існуе адзіная паўсюдная Апостальская царква, заснаваная Ісусам Хрыстом, і, адпаведна, адзіная хрысціянская вера. У гэтай царкве на працягу тысячагоддзяў склаліся розныя духоўныя, культурныя і абрадавыя традыцыі. Усе яны паклікаңы былі на зразумелай мове, згодна з ментальнасцю пэўнага народа, абвяшчаць Евангелле. Нашая царква, дарэчы, ёсць прамаці праваслаўнай царквы.

І мы тут павінны стаяць на варце, мы — народ, які мае моцную самабытную культуру, што з'явілася не ў XX стагоддзі, а ў сівой даўніне. Гэтая культура — моцны патэнцыял нашага будучага росквіту, таму яна карціць нашым нядобразычліўцам, якія хочуць знішчыць як нашую царкву, так і саму Беларушчыну.

Людзі, якія прыходзяць да нашай царквы, называюць сябе і праваслаўнымі, і каталікамі, і уніятамі — яны імі і з'яўляюцца. Для нас важна не тое, кім людзі сябе называюць, а тое, хто яны ёсць. Даць ім надзею, атачыць любоўю, паяднаць аднаго з адным — вось місія уніяцкай царквы. Таму відавочных праблем няма.

— Ці працуе Ваша царква на ўзмацненне беларускай дыяспары?

— Так. Царква заўсёды з'яўляецца моцным падмуркам для дыяспары. Сама дыяспара можа зграмаджацца толькі на высокіх пачатках, інакш яна не будзе мець глыбокіх каранёў.

— І ў завяршэнне: аб чым марыце, спадар Майсейчык?

— Мару, каб наша парафія набралася духоўнага досведу мінулых беларускіх дзеячаў і стала моцнай дабравесніцай і сведкай Ісуса Хрыста. Мару, каб у Беларусі, нарэшце, заззяла дэмакратыя і сапраўдная свабода, каб мова наша і культура занялі годнае месца на Бацькаўшчыне і ў сусветнай вясёлцы моў і культур, каб царкве нашай любай далі свабоду і продых, каб людзі спазналі да яе дарогу... Яшчэ шмат аб чым мару, працую на гэта, малюся за гэта.

Гутарыў Алесь СІЛІЧ.

Антверпен, Бельгія.

ПРЭЗЕНТАЦЫЯ

«Viva, Italia!»

*Усе мы ведаем, што Італія — адзін з райскіх куткоў планеты. **"Уся Еўропа народжана, каб глядзець, а Італія — каб жыць"**, — заўважыў некалі Мікалай Васільевіч Гогаль, маючы на ўвазе прыгажосць італьянскіх ландшафтаў, шчодрасць зямлі, яркасць колераў пад сонечнымі промнямі. Пра Італію мараць мастакі і музыканты ўсіх краін.*

3 чэрвеня ў Зале камернай музыкі, што ў касцёле св. Роха, адбудзецца незвычайны канцэрт, прымеркаваны да дня Рэспублікі Італія. Ён будзе называцца ***"Viva, Italia!"*** і пачнецца ў **21.30.** Зрэшты, у Італіі многія канцэрты і спектаклі пачынаюцца не раней за 9 гадзін вечара, бо менавіта тады спадае спякота. Арганізатары ж мінскага канцэрта разлічваюць на тое, што а палове дзесятай вечара ў гэтыя дні яшчэ толькі пачынае змяркацца, і цікаўныя слухачы могуць наведаць залу камернай музыкі, да прыкладу, пасля адвольнай вечаровай прагулкі па Мінску.

Такім чынам, той, хто прыйдзе на канцэрт ***"Viva, Italia!"***, сустрэнецца з таленавітымі музыкантамі ансамбля старадаўняй музыкі ***"Кантабіле"*** — лаўрэатам Міжнароднага конкурсу **Яўгенам Віданавым** *(флейта)*, дыпламантам Міжнароднага конкурсу **Вадзімам Сідаравым** *(раяль, клавесін)*, а таксама **Святланай Паповай** *(скрыпка)*. Як вядома, склад "Кантабіле" часткова змяняўся, абнаўляўся, але нязменным заставаўся найвышэйшы прафесіяналізм выканаўцаў, якія ігралі ў гэтым адметным калектыве. Музыка А.Вівальдзі, Дж.Пергалезі, Д.Віталі, што прагучыць у выкананні ансамбля "Кантабіле", дазволіць слухачам адчуць сябе ў асяроддзі палацаў і паркаў, дапаможа перанесціся на плошчы італьянскіх гарадоў, багатых на фантаны, на вулачкі і дворыкі, падобныя на тэатральныя дэкарацыі.

Лаўрэат Міжнароднага конкурсу **Наталля Бярэзіна** *(сапрана)*, нібы музычны гід, правядзе слухачоў у італьянскі сабор і оперныя тэатры Італіі; любімыя песні італьянцаў і ўсёй Еўропы праспявае лаўрэат Міжнароднага конкурсу **Аляксандр Арцемьеў,** якому будзе акампаніраваць яго жонка, канцэртмайстар **Ларыса Арцемьева.**

Ну, а які твор лепш выказвае дух Італіі, калі не знакамітая ***"Застольная"*** з оперы Дж.Вердзі "Травіята"? Гэты знакаміты дуэт і станецца вянцом канцэрта.

Запрашаем на імпрэзу "Viva, Italia!" ўсіх, хто любіць Італію, шануе традыцыі гэтай цудоўнай краіны і яе непаўторную музыку.

Ала АГАРКАВА.

РЭЙТЫНГ

Палітычная эліта не задаволена А.Лукашэнкам

76 працэнтаў беларускай палітычнай эліты "вельмі не задаволены" дзеяннямі прэзідэнта Аляксандра Лукашэнкі ў апошні час. Такія звесткі атрыманы Незалежным інстытутам сацыяльна-эканамічных і палітычных даследаванняў (НІСЭПД) падчас праведзенага ў маі апытання лідэраў грамадскай думкі і экспертаў. Былі апытаныя звыш 60 палісімейкераў, лідэраў СМІ, вучоных і бізнесменаў, якія прыкладна пароўну прадстаўляюць дзяржаўны і недзяржаўны сектары.

Прычым, як зазначаецца ў даследаванні, не задаволены дзеяннямі А.Лукашэнкі як работнікі дзяржаўнага (73 працэнты), гэтак і недзяржаўнага (78 працэнтаў) сектара. Яшчэ 19 працэнтаў рэспандэнтаў заявілі, што "хутчэй не задаволены" праўленнем А.Лукашэнкі.

Аналагічная ацэнка дадзена і дзейнасці ўрада. 92 працэнты рэспандэнтаў заявілі, што "вельмі не задаволены" або "хутчэй не задаволены" яго працай.

Поўнасцю або хаця б часткова задаволенымі дзейнасцю Савета міністраў аказаліся ўсяго 8 працэнтаў апытаных.

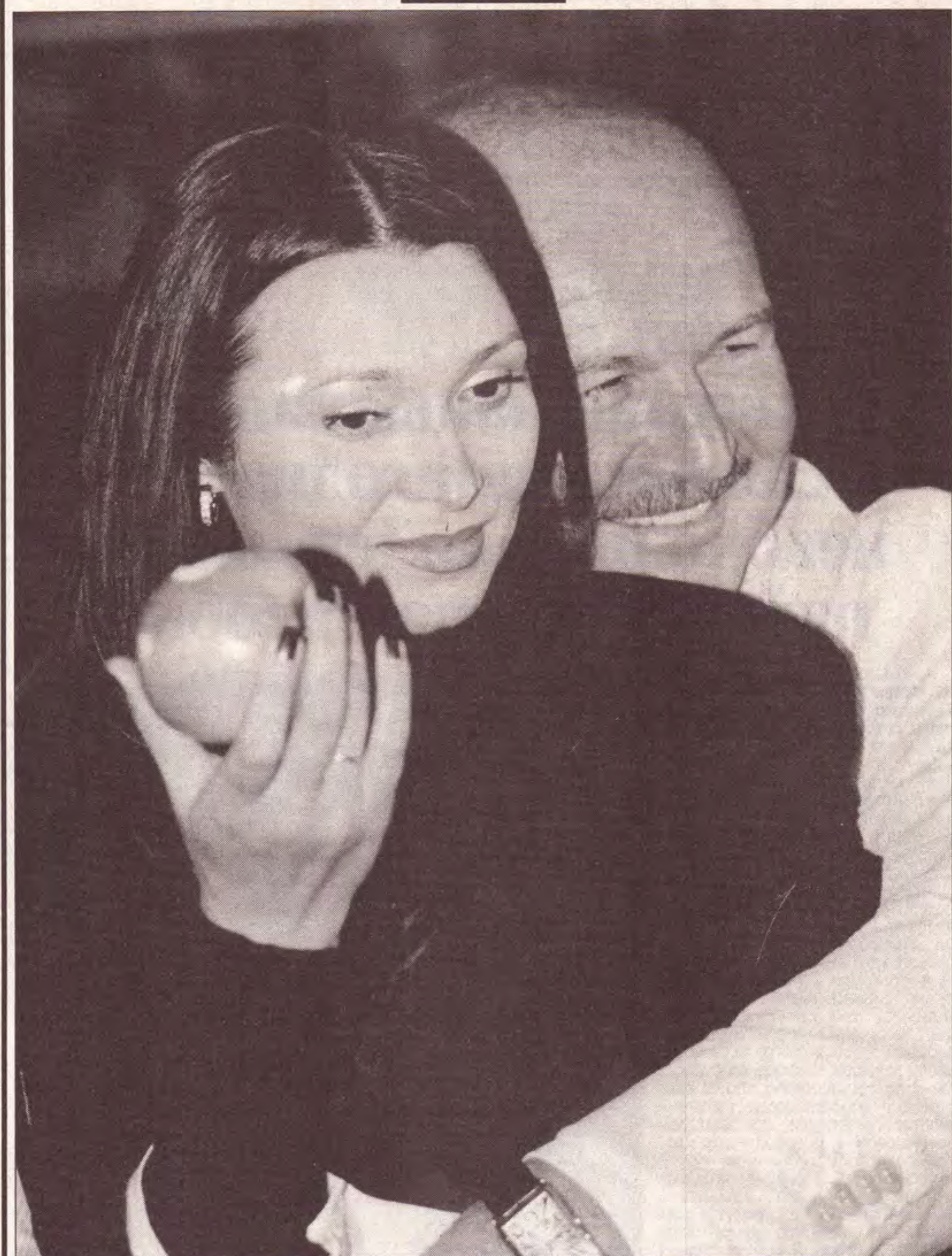
"Ёсць падставы лічыць, што лідэры і эксперты ўспрымаюць бягучыя пазітыўныя вынікі развіцця краіны як часовыя або выпадковыя або як выкліканыя спрыяльным збегам розных акалічнасцяў, але не як агульную тэндэнцыю, абумоўленую сацыяльна-эканамічнай палітыкай беларускага кіраўніцтва", — робіць выснову НІСЭПД.

Свае высновы НІСЭПД пацвярджае наступнымі лічбамі. Так, згодна з даследаваннем, неабходнасць палітычных перамен у краіне лідэры і эксперты ацанілі ў сярэднім у 9,3 бала (у дзяржсектары — 8,66, у недзяржаўным сектары — 9,5) з 10 магчымых (1 — "перамены не патрэбны", 10 — "патрэбны радыкальныя перамены").

Неабходнасць эканамічных перамен ацэнена ў 9,1 бала з 10 магчымых (аднолькава як у дзяржаўным, гэтак і ў недзяржаўным сектарах).

Юрый ПАЦЁМКІН.

БОМОНД

Куст сирени для любимой

Недавно Москва с салютом и фейерверками отпраздновала 34-летие Лики Ялинской и 50-летие ее супруга, президента фирмы «Мортадель» Николая Агурбаша.

День рождения Анжелики отмечали на пароходе, который Николай Агурбаш арендовал специально для своей жены и усыпал цветами. По словам арт-директора Лики **Ольги Сычик**, цветов было так много, что пароход напоминал огромный свадебный торт.

"Николай знает, что Лика очень любит сирень, поэтому под окном их спальни он собственноручно посадил огромный куст сирени, — говорит Ольга. — *Лика была счастлива".*

А буквально через неделю с грандиозными фейерверками, салютами и заморскими яствами в дорогом московском ресторане ***"Наполеон"*** отпраздновали и юбилей Николая Агурбаша, на который съехалось более трехсот

Эммануил Виторган с женой на празднике у Лики. В августе Лика в очередной раз должна стать мамой.

человек. Из белорусов в "Наполеоне" задушевные песни пел **Владимир Ухтинский.**

На день рождения Анжелики Агурбаш из Минска приехали певица **Инна Афанасьева,** художник **Андрей Смоляк** с супругой, хозяйка столичной сети магазинов "Бегон" и девушка, работавшая у Лики на подтанцовках. Были приглашены также депутат **Роман Ананьев** и экс-министр предпринимательства и инвестиций Беларуси **Александр Сазонов**.

Из российских звезд на пароходе для Лики пели и плясали **Ирина Грибулина, Александр Кальянов, Верка Сердючка, Виктор Чайка, Александр Серов, Евгений Кемеровский, Николай Носков, Алексей Глызин** и другие. Кстати, не исключено, что в ближайшее время именно с ним Лика споет дуэтом.

По словам продюсера певицы **Романа Родина**, Анжелика недавно закончила съемки в новом клипе. А в начале лета она предстанет перед телезрителями в новом красочном шоу, сделанном в жанре двухсерийного блокбастера. Телезрители разных каналов скоро увидят и услышат в исполнении Анжелики песню ***"Птица"*** на слова и музыку **Александра Шкуратова.**

"Несмотря на то, что Анжелика готовится стать мамой, планов и задумок у нее громадье, — говорит Роман Родин. — *Семейное счастье, видимо, подхлестывает ее к творчеству. Она постоянно записывает новые песни и много снимается".*

Даша ПАВЛОВСКАЯ.

Танцавальны псіхоз

Менавіта пад такім дэвізам прайшоў канцэрт танцавальнай школы "Pops Foundation".

Ён быў прымеркаваны да своеасаблівай даты — дзевяці месяцаў з дня адкрыцця школы. За гэты час "Pops Foundation" стала даволі вядомай. Мяркуйце самі, удзельнікаў танцавальнай школы прыйшлі павіншаваць вядомыя беларускія творцы: **Ірына Дарафеева, гурт "Палац", Ірына Ігнацюк...**

Выступленні ўдзельнікаў гэтай танцавальнай школы адметны сваёй арыгінальнасцю. На слэнгу прафесіяналаў тое, што рабілі танцоры на сцэне, называецца "адзін у адзін". Выглядае гэта так. На экране, за спінамі танцораў, ідзе відэакліп, а яны, знаходзячыся тварамі да залы, сінхронна паўтараюць тое, што гледачы бачаць на экране.

Гледачы, якія прысутнічалі на вечарыне, змаглі пабачыць выступленні канцэртнага складу школы, маладзёжнага гурта "Джэнет", танцавальнага гурта "Сільва" і іншых. Усе без выключэння танцавальныя кампазіцыі былі адметны сваёй энергічнасцю і выдатнай пластыкай.

Віталь ГАРБУЗАЎ.

ЧАСТНАЯ ЖИЗНЬ

Солодуха влюбился?

В последнее время вместе с этой привлекательной девушкой *(см. фото)* певец **Александр Солодуха** не только поет дуэтом, но и появляется на некоторых тусовках. Говорят, Солодуха влюбился...

Впрочем, в одном из своих интервью артист признался, что ***"еще не изведал, что такое настоящая любовь". "Мне кажется, все это еще будет в моей жизни",*** — сказал он.

О своей личной жизни Александр Солодуха предпочитает не распространяться. Несколько лет назад в интервью "Народной воле" он сказал, что личная жизнь — это тема для отдельного разговора, к которому он пока не готов...

Зато об особенностях совместной жизни с известным артистом прессе рассказывала певица **Наталья Бирюкова,** на которой Солодуха женат более 16 лет...

Евелина КРУПЕНЬКИНА.

ДЭБЮТ

Гурт «Тэзаўрус»:

«Прыходзіцца адмаўляцца ад спонсарства па этычных меркаваннях...»

Хрысціянская рок-музыка — з'ява, прызнаная ў свеце, якая мае свае неаспрэчныя вяршыні: ўспомнім для прыкладу сусветнавядомую рок-оперу Э.Лойд-Вэбера і Ц.Райса "Ісус Хрыстос — суперзорка". У Беларусі гэты музычны напрамак таксама мае свае дасягненні. Слухацкае прызнанне атрымалі хрысціянскі альбом Алеся Камоцкага і Рыгора Барадуліна "Псальмы", супольны альбом "Сьвяты вечар", запісы гурта "New costopolis".

Адным з перспектыўных калектываў такога кшталту апошнім часам называюць і хрысціянскі рок-гурт "Тэзаўрус", які ўжо мае заўважныя дасягненні ў галіне хрысціянскай рок-музыкі. Зусім нядаўна суполкай "Парафія-рэкардз" быў выдадзены першы дыск гурта пад назвай "Аднова тэзаўруса"...

— Мы лічым, што рок-музыка — з'ява хрысціянская, — гаворыць вакаліст гурта "Тэзаўрус" **Віктар Козел.** — Бо яе вытокі - блюз і джаз — узніклі ў асяродку чарнаскурага насельніцтва ЗША і маюць евангельскія карані. Гэта музыка царкоўнага пакланення. Потым, калі музыка белых — кантры — злілася з блюзам і джазам, атрымаўся рок. А шматлікія рок-музыканты свае першыя ўрокі музыкі атрымалі менавіта ў царкве, калі пачыналі спяваць у царкоўным хоры. Таму, выконваючы рок, гурт "Тэзаўрус" вяртаецца да хрысціянскіх каранёў і ніколі не адрывае рок-музыку ад пропаведзі Евангелля.

— А самі ўдзельнікі гурта "Тэзаўрус" — веруючыя людзі?

— Так. Але шляхі да веры ў кожнага з нас былі розныя. Напрыклад, наш гітарыст Мікола Пташнікаў менавіта праз цягу да музыкі прыйшоў у царкву, прыйшоў да Бога: вучыўся музыцы ў веруючых людзей. А калі прыехаў у Мінск, то сабраў вакол сябе некалькі музыкантаў літаральна з вуліцы. Некаторыя з іх нават мелі негатыўнае мінулае: спрабавалі наркотыкі, былі схільны да крымінальных учынкаў... Мікола ўсіх іх сабраў і паставіў перад фактам: "Калі вы хочаце, то мы будзем іграць у гурце разам. Але на пэўных умовах: мы будзем спяваць для Бога. І жыць па яго стандартах!"

Так атрымалася, што праз захапленне музыкай хлопцы выправіліся, сталі надаваць больш увагі творчасці. Так утварыўся гурт "Армагедон". Музыкі старога складу паступілі ў ВНУ ці заняліся іншымі справамі. А тыя, для каго музыка сталася неад'емнай часткай іх існавання, заснавалі "Тэзаўрус". Да новага складу дадаліся іншыя людзі, якія былі ўжо выпрабаванымі вернікамі. Так пачалося новае жыццё нашай каманды.

— Гурт "Тэзаўрус" прынцыпова звяртаецца ў сваіх кампазіцыях да беларускай мовы. Ці можна назваць гэта вашым пакліканнем?

— Сёння не так модна размаўляць па-беларуску, тым больш спяваць. Зараз такая сітуацыя ў дзяржаве, што ўсе на эстрадзе імкнуцца да славы. А славу некаторыя музыкі прывозяць у Беларусь з Расіі. Дый больш модна сёння граць клубную музыку і з ёю шукаць прызнання на Усходзе.

Мы ж імкнёмся здабыць сабе славу тут, спяваючы на роднай мове. Тым больш што адкрываюцца магчымасці пашукаць поспеху ў блізкім заходнім замежжы. Там ёсць пэўная цікавасць да выканаўцаў з Беларусі, якія спяваюць па-беларуску. Можна сказаць, што спяваць песні па-беларуску — гэта наша пакліканне і як веруючых людзей. Таму што кожны з нас нарадзіўся тут, але не кожны з нас адчуў сябе адразу свядомым беларусам. Проста прыйшоў час, і ў нашым жыцці адбыўся своеасаблівы пераварот: мы асэнсавалі словы з Евангелля: *"На пачатку было Слова, і Слова было ў Бога, і Слова было Богам" (Паводле Іаана Святое Дабравесьце, І).*

Дый і назва гурта — "Тэзаўрус" (з грэчаскай "скарб", "слоўнік") сугучна з нашымі мэтамі ў творчасці. Мы імкнёмся да таго, каб сабраць разам нашу Беларускую Скарбніцу, якая ўключае мову, культуру, гісторыю народа. І неад'емная частка гэтага тэзаўрусу — вера народа! Таму, дарэчы, і наш дэвіз гучыць адпаведна: *"Жыве Беларусь, калі ў сэрцы Ісус!"*

— Якому слухачу адрасаваны ваш дэбютны альбом "Аднова тэзаўруса"?

— Альбом "Аднова тэзаўруса" адрасаваны слухачам розных прыхільнасцяў ды густаў. Наш вопыт паказвае, што нават калі музыка не стасуецца з іх густамі, то словы нашых песень іх закранаюць. Таму мы на сённяшні дзень маем слухачоў розных узроставых катэгорый — ад падлеткаў да людзей больш сталага ўзросту.

Сваёй музыкай мы не зможам паўплываць на вырашэнне праблем сусветнага маштабу, але імкнёмся, каб унесці маленькую бонду ў справу Божую.

— Як прадстаўнікі царквы ставяцца да музыкі гурта "Тэзаўрус", даволі "цяжкай" па стылістыцы?

— Па-рознаму. Большасць ставіцца да яе з разуменнем, падтрымліваюць словам, парадамі і тым, што прыходзяць на нашы канцэрты. Да гэтай пары мне не вядомыя выпадкі, калі б да нас нехта ставіўся ганебна. Нашы самыя адданыя слухачы — маладыя вернікі-каталікі і евангелісты.

Мы — гурт шматканфесійны, але між намі не ўзнікае супярэчнасцяў і спрэчак. Усё вырашаецца па прынцыпе: калі гэта супадае са словам Божым, дык гэта прымаецца. Калі супрацьлеглае таму, што сказана ў Евангеллі, тады ад гэтага адмаўляемся. Бываюць нават і спрэчкі: напрыклад: хто можа быць нашым спонсарам? Некаторыя спонсары жадалі б нам аказаць дапамогу, але гэта стала б для нас нядобрай рэкламай. Прыходзіцца адмаўляцца ад спонсарства па этычных меркаваннях...

Анатоль МЯЛЬГУЙ.

ГУСТЫ

Канаплёў — за здаровы лад жыцця

Намеснік старшыні Палаты прадстаўнікоў Уладзімір Канаплёў — прыхільнік айчыннага піва.

"Самае лепшае піва з беларускага — у Чыжа", — сказаў Канаплёў на мінулым тыдні літаральна за некалькі хвілін да пачатку чарговага пленарнага пасяджэння, маючы на ўвазе, відаць, тое смачнае піва, што наліваюць у рэстаране "Ракаўскі бровар", які належыць вядомаму бізнесмену **Юрыю Чыжу**.

Дарэчы, вядома, што да нядаўняга часу Уладзімір Мікалаевіч калекцыяніраваў піўныя куфлі і келіхі. Але зараз Канаплёў увогуле алкагольныя напоі стараецца не ўжываць: ён выбірае здаровы лад жыцця.

Беларускія акцёры — валадары Швецыі

9 чэрвеня ў Купалаўскім тэатры — прэм'ера: спектакль "Эрык XIV".

Сусветнавядомы драматург Аўгуст Стрындберг апісвае ў сваім творы рэальныя падзеі. Гістарычная асоба — кароль Эрык XIV зрабіўся валадаром Швецыі ў XVI стагоддзі. Яму было наканавана лёсам закахацца ў звычайную дзяўчыну, дачку вайскоўца-ахоўніка, якую кароль выпадкова сустрэў у адным з шынкоў Стакгольма... Хаця Эрыку XIV удалося прывесці каханую ў каралеўскі палац і ажаніцца з ёй, аднак далейшыя падзеі не залежаць ад герояў і разгортваюцца ў трагічным кірунку.

Канфлікт паміж абавязкамі першай асобы ў дзяржаве і ўласнымі жаданнямі — псіхалагічны стрыжань спектакля.

Публіку таксама ўразіць незвычайнае сцэнічнае афармленне. У ролі Эрыка — **Алег Гарбуз** і **Аляксандр Малчанаў.**

У спектаклі занята амаль 40 артыстаў Купалаўскай трупы і артысты аркестра тэатра.

Свадьба!

10 июля состоится свадьба теннисиста Максима Мирного и Ксении Рыбчени.

Регистрация брака для Макса и Ксении — приятная формальность. Год назад свое желание быть вместе они подтвердили в православном храме. Оформить же свои отношения юридически было непросто из-за плотного спортивного графика знаменитого теннисиста.

Максим и Ксения узаконят свои отношения в Минском городском Дворце бракосочетаний.

Музыка-апартуніст

Алесь Памідораў — прафесійны музычны крытык, даволі папулярны музыка, не зусім пазнаваемы тэлевядучы. Уладальнік усяго аднаго сольнага дыска "Свята пакрадзенае", Алесь з'яўляецца аўтарам самай вядомай беларускай каляднай песні "Цуд на Каляды". Той, хто чуў яго "Крывавае свята" пра падзеі пяцігадовай даўніны на Нямізе, проста не мог застацца абыякавым: песня раскрывае ўсю страшэнную карціну таго злашчаснага дня. Усё гэта і іншыя тэмы сучаснасці — у размове з Алесем Памідоравым.

— Памідораў — гэта твой псеўданім. Ён вынікае з-за твайго аматарства да памідораў?

— Не... Аднойчы мы з сябрам пад песню Юры Шаўчука пра тэрарыста Івана Памідорава разграмілі пакой нашай знаёмай. На наступны дзень мяне іначай, як тэрарыстам Памідоравым, ужо ніхто не называў. Але гэта яшчэ тыя, студэнцкія гады, калі я вучыўся ва Універсітэце культуры. Але памідоры я вельмі люблю. *(Смяецца.)* Сок памідоравы не, а памідоры — так. Зараз мяне больш ведаюць як Памідорава. Увогуле, у свой час гэта была такая дылема: Памідораў і Крывашэеў *(сапраўднае прозвішча* — **Аўт.**) — гэта два розныя чалавекі, час ад часу нават паміж сабой не знаёмыя.

— Алесь, а на якіх яшчэ мовах, акрамя беларускай, ты спяваеш?

— Ёсць некалькі песень на англійскай. Дарэчы, вывучэнне англійскай мовы пачалося з праслухоўвання кружэлак. Ды мне пашчасціла з настаўнікамі. Былі выпадкі, калі мы, вучні, у сваіх уласных касетніках тайна слухалі запісы рок-выканаўцаў на ўроках. Час ад часу выкладчыкі патрабавалі вынуць касетку ды ўкладалі яе ў класны магнітафон. І мы слухалі, разбіралі па сказах, пра што спяваецца. Асабліва цікава было, калі гэта тычылася гурта "AC/DC", дзе ўся справа толькі пра дзевак, секс і віскі...*(смяецца).*

— Здаецца, ты выкарыстоўваеш нямецкую мову ў "Маршы беспрацоўных"...

— Не, гэта ідыш, не старая яўрэйская мова — іўрыт, а еўрапейская. Дарэчы, раней не было ніводнага яўрэя, які б не ведаў нямецкай мовы. Цікавая гісторыя: мая стрыечная бабуля аднойчы падчас вайны была перакладчыкам, калі іх падраздзяленне ўзяло "языка". Вельмі цікава, калі гэтага пражжонага нацыста дапытвала яўрэйка: ён спачатку не хацеў нічога адказваць, лаяўся. І толькі калі бабуля абмацярыла яго па-нямецку, фашыст даў паказанні, здзіўляючыся, што жыды могуць так аблаяць на яго роднай мове. Ён нават слоў, казаў, такіх не ведаў *(смяецца).*

Мне пашчасціла, бо ў маёй сям'і не было пытанняў з мовай. Мы адзін дзень па-беларуску размаўляем, другі — па-англійску, іншы — па-расійску.

— На твой погляд, як у Беларусі з зорнасцю выканаўцаў?

— О-о, зараз асабліва! Яшчэ ані слоўца не сказаў, на БТ аднаго разу патрапіў — і ўсё! Насы пазадзіралі, словы вымаўляюцца нібы праз сілу, карацей — "зорка"! Зараз такіх аднадзёнак шмат.

— Што скажаш наконт развіцця шоу-бізнесу ў Беларусі?

— Мне вельмі даспадобы ***браты Хлястовы.*** Я знаёмы крыху з Андрэем і, на жаль, яшчэ не пазнаёміўся з Аляксеем. Мне падабаецца тое, што робіць Хлястоў-малодшы, бо няма гэтага, як зараз модна казаць, піару. Хлопец проста выдаў свой альбомчык у той нішы, у якой ніхто нічога не займае. І яго слухаюць, купляюць і спяваюць. ***Кірыла***

Слуку можна яшчэ ўзгадаць...

У нас не ўкладаюцца сродкі ні ў студыі, ні ў музычную тэхніку, ні ў тое, каб адкрыць добрую, нармальную музычную краму і не ездзіць за гітарамі ды струнамі ў Нямеччыну ці Польшчу. У Беларусі толькі адзін музычны канал, зараз пачалі з'яўляцца кліпы беларускія. У нас ёсць дзве музычныя газеты, тры музычныя часопісы. Ёсць нейкі шоу-бізнес, бо існуюць законы, па якіх гурты канцэртуюць, атрымліваюць грошы, пералічваюцца аўтарскія. Але гэта ўсё адарвана.

— Зараз ты працуеш вядучым на Сталічным тэлебачанні ў праграме "Тэхналогія". Дарэчы, Алег Клімаў з "Музычнай газеты" выказаўся пра гэта вось як: *"Помидоров, музыкант-оппортунист, спокойно расположился в телеэфире канала, которым ведает его идеологический противник, в прошлом одиознейший политический комментатор. Отмоешься ли потом, Саш?"* Хочаш адказаць?

— Асабіста Клімаву я ўдзячны за такое маё вызначэнне — музыка-апартуніст. Мне спадабалася! А наконт ідэалагічнага апанента... Шапачна з ім я знаёмы, можа, з года 1992-га. Ніякіх асабістых стасункаў, тым больш палітычных, я з ім не меў і не збіраюся мець...

Была б мая воля, я б хутчэй за ўсё вёў праграму "Тэхналогія" ў нейкай масцы. Але я застаюся такім, які я ёсць!

— Ты — савецкі ці беларускі чалавек?

— Я — антысавецкі чалавек. Мне ў Беларусі вельмі ўтульна — гэта мая Радзіма! Я спрабаваў з'ехаць адсюль, але не здолеў. Не таму, што не пусцілі: я магу з'ехаць у любы момант. Але не атрымалася з-за ўласных пачуццяў. Самае брыдкае — апынуцца на чужой зямлі і імкнуцца прыстасавацца да іншых.

— Ты адчуваеш сябе тут незалежна?

— Я не збіраюся ныць і стагнаць, што "дзяржава замінае". Мы жывём проста ў шыкоўнай сітуацыі, бо ў савецкія часы нам нічога не дазвалялі. Гаварылі "Не спяваць!", але мы ўсё роўна спявалі. А зараз тым больш, ніхто нас не адарве ад родных ніў. Калі ты хочаш нешта зрабіць, ты зробіш заўсёды. І тут не мае сэнсу ні дзяржава, ні злы дзядзька ці злая цётка. Мы жывём у дзіўнай краіне, дзе ўлада жыве сама па сабе, людзі жывуць самі па сабе — і час ад часу яны перакрыжоўваюцца.

— У палітыку не збіраешся пайсці?

— Хутчэй за ўсё не. Можна гуляць у палітыку, але я не думаю, што змагу, бо не такога складу. Я — не настаўнік, не правадыр. Пытанне, канешне, цікавае, але не да часу. Памідораў не настолькі славалюбівы і фанабэрысты.

Юрась БУСЕЛ.

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: тэл./факс(017) 206-68-71.
Тэл./факс рэкламнага аддзела: 206-69-04, 206-69-06.
E-mail : nv@promedia.by
http://nv.promedia.by

Індэкс 63222.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

Пасведчанне аб рэгістрацыі перыядычнага выдання №246 ад 10 кастрычніка 1996 г. (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Нумар газеты аддрукаваны з дыяпазітываў заказчыка на ААТ «Красная звезда», 220073, г.Мінск, 1-ы Загарадны завулак, 3. Падпісаны ў друк у 15.00. Аб'ём 2 друк. аркушы. Тыраж: 27 550 экз. Заказ № 660.